

10 VEI KOMEZIŘÍČSKO

První místo v Meziřičí
pro mě byl soutok

VELKOMEZIRÍČSKO

Zpravodaj města Velké Meziříčí,
periodikum územního samosprávného
celku.

Vydává Město Velké Meziříčí,
Radnická 29/1, 594 13, Velké Meziříčí,
IČ 00295671.

Vychází měsíčně v nákladu 5 800 výtisků
pro Velké Meziříčí a místní části Hrbov,
Svařenov, Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice,
Mostišťe a Olší nad Oslavou, zdarma.

Evidenční číslo MK ČR E 11 305.

Adresa redakce:
Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

Šéfredaktorka: Bc. Martina Strnadová
Redaktor: Tomáš Adam
Redaktor: Petr Chňoupek

Telefon: 566 781 038, 724 063 930
E-mail: velkomezirisko@velkomezirici.cz
Tisk, roznos: SAMAB PRESS GROUP, a. s.,
tiskarna@samab.cz, Česká pošta, s. p.

V případě nedodání zpravodaje
se obraťte na Českou poštu Velké Meziříčí
(+420 954 259 401).

Můžete si ho vyzvednout také ve
vestibulu radnice, případně v redakci
Velkomeziříčska.

Vydavatel si vyhrazuje právo krátit nebo
upravit příspěvky bez předchozího souhlasu
autora, v případě nedostatku místa je zcela
odmítnout. Příspěvky některých autorů
mohou vyjadřovat názory pisatele a nemusí
se shodovat se stanoviskem vydavatele.
Jakékoliv užití a šíření částí nebo celku
obsahu Velkomeziříčska bez písemného
svolení vydavatele je zakázáno.

Neoznačené příspěvky jsou zprávami
vydavatele.

Toto číslo vychází ve středu
8. října 2025 (XXXVI. ročník).

Uzávěrka příštího čísla je
24. října 2025 ve 12:00.

Podklady pro inzerci, blahopřání
a společenskou kroniku přijímáme:

Pondělí: 13:00–17:00
Středa: 10:00–12:00
Pátek: 8:00–12:00

VELKOMEZIRÍČSKO V SÍTI:

www.velkomezirisko.cz

@velkomezirisko

Úvodník

Martin Kaman
místostarosta

Vážené spoluobčané, milí sousedé,

máme za sebou volby do Poslanecké sněmovny. Děkuji všem, kdo k nim přišli a využili svého práva spolurozhodovat o budoucnosti naší země. Ať už výsledek voleb vidíme jakkoliv, náš každodenní život a jeho kvalita se utváří především tady u nás – v našem sousedství a ve městě.

Na zářijovém zasedání zastupitelé schválili program na obnovu fasád v centru města s možností příspěvku až 200 tisíc korun pro majitele domů. Rozdělili také 1,26 milionu z programu regenerace pro starou synagogu, dolní bránu a historický dům na Hornoměstské ulici. Z grantových programů v příštím roce poputuje milion korun na kulturu, 8,5 milionu na sport a 110 tisíc pro Zdravé město. Bezúročnou půjčkou ve výši milionu korun jsme podpořili vznik nové zubní ordinace na Záviškově ulici. Zastupitelé také schválili udělení Ceny města pro šest osobností – slavnostní večer proběhne 13. listopadu v Jupiter klubu. Důležitým krokem byl prodej pozemků Kraji Vysočina pro stavbu jihovýchodního obchvatu, která začne už v příštím roce.

Modernizujeme základní školu Sokolovská. Díky evropským penězům jsme zmodernizovali odborné učebny přírodopisu, informačních technologií a jazyků. Vybudovali jsme také novou cvičnou kuchyňku a opravili žákovskou knihovnu v budově na Komenského. Třídy jsou vybavené moderními technologickými novinkami – a právě teď začíná ta nejdůležitější práce. Žáci i pedagogové se učí s novými pomůckami pracovat, aby děti získaly dovednosti, které budou v životě skutečně užitečné. Škola plánuje v polovině listopadu den otevřených dveří, abyste se na novinky mohli podívat i vy.

Rekonstrukce náměstí pokračuje. Šebestiánské náměstíčko dostává novou dlažbu, jejíž kladení postupuje směrem do Komenského ulice. Na Rozkoši a spodní straně náměstí probíhá stavba kanalizace. U parkoviště u Kotvičky jsou již v zemi podzemní kontejnery na tříděný odpad a stavbaři začínají připravovat konstrukční vrstvy pro následné dláždění. Auta nyní mohou parkovat i po obvodu náměstí, abychom vynahradili chybějící místa ke stání. Děkuji za trpělivost během těchto prací.

Začínáme sestavovat rozpočet města na příští rok. Půjde o náročný úkol, protože musíme zohlednit pokračující rekonstrukci náměstí i další potřeby města. Největší změnou bude financování škol. Od příštího roku přechází financování nepedagogických pracovníků školských zařízení na města. Chci vás ujistit, že se pro kuchařky, uklízečky a školníky nic nemění – jejich platy zajistíme jako dosud.

Muzeum opět zve na komentované procházky po židovské čtvrti s návštěvou nové synagogy. Ve dvoře Dózy se koná Puntíkový den na podporu lidí s lupénkou. V Jupiter klubu vystoupí Ondřej Havelka a Melody Makers a skupina Petra Maláska s průřezem tvorbou Petra Hapky. V Husově domě se můžete setkat s Alexandrem Mitrofanovem při debatě na téma Máme se obávat Ruska? Termíny všech akcí najdete v kalendáři.

Přeji vám krásný podzim plný zajímavých kulturních zážitků.

Pěkné domy na opraveném náměstí, to je cíl nového programu města

„Budeme mít opravené náměstí a chceme, aby i domy na něm byly pěkné,“ říká starosta Alexandros Kaminaras. Město proto vyhlašuje nový program na podporu obnovy fasád nemovitostí na náměstí a v přilehlých ulicích, jednoduše tam, kde právě probíhá rekonstrukce. Vlastníci mohou získat až 200 000 korun. Příjem žádostí začne v lednu 2026.

Program na podporu obnovy nemovitostí v městské památkové zóně města Velké Meziříčí pro rok 2026 schválili zastupitelé na svém zasedání 16. září. Důvodem je snaha podpořit především obnovu historicky cenných objektů nacházejících se v aktuálně řešeném území, a tím přispět ke zlepšení vzhledu veřejného prostoru vytvářejícího ráz a identitu

historického centra města Velké Meziříčí. K rozdělení je zatím připraven jeden milion korun s tím, že bude-li zájemců víc, město jim vyjde vstříc a peníze do programu přidá. Maximální výše dotace v jednotlivém případě je 200 000 korun a minimální podíl příjemce dotace je 50 procent celkových nákladů projektu.

Martina Strnadová

Rada vyrazila do terénu, zjišťuje stav budov i postup stavebních prací

Radní navštívili sportoviště, obřadní síň, knihovnu a základní školu a prohlédli si stav budov, postup rekonstrukce i výsledek modernizace.

Město chystá rozpočet na příští rok. Rada proto vyráží do terénu – navštěvuje městské budovy, aby na vlastní oči zhodnotila jejich stav a mohla tak lépe posoudit požadavky a potřeby jednotlivých organizací. Ve středu 24. září vyrazila do Areálu zdraví, který se v uplynulých letech podařilo doslova zachránit před zánikem. Nyní má opravené kurty i funkční zázemí, které jeho pronajímatelka postupně dává do pořádku. Rada proto řešila započtení nákladů na rekonstrukci nebytových prostor spodního patra budovy oproti nájemnému.

Při návštěvě městské knihovny radní zajímalo, zda práce na rekonstrukci a přístavbě běží podle plánu. Cílem je mít prostory připravené na jaro, kdy bude budova zařizována nábytkem. Jak se žáci a pedagogové zabydleli v čerstvě zmodernizovaných učebnách přírodopisu, informačních technologií a jazyků, se rada města přesvědčila v budově základní školy na Sokolovské. Děti i učitelé si nové prostředí pochvalují a aktivně využívají. Postupně se seznamují s moderními pomůckami a učí se naplno využívat všechny technologické novinky.

Martina Strnadová

Další osobnosti převezmou Cenu města

Za dlouholetý přínos pro město Velké Meziříčí budou oceněni Jiřina Kácalová, Alena a Petr Hadravovi, Libor Smejkal, Milan Dufek a in memoriam Václav Slabý. Slavnostní předání Ceny města Velké Meziříčí proběhne ve čtvrtek 13. listopadu od 18 hodin v Jupiter klubu za účasti veřejnosti.

Komise letos vybírala ze čtrnácti nomina-

ci, které navrhla veřejnost prostřednictvím svých zastupitelů, a dnes výběr schválili zastupitelé. Jiřina Kácalová je nominovaná za dlouholetý přínos k rozvoji města i uchování nejen demokratických hodnot společnosti, Alena a Petr Hadravovi za dlouholetý přínos ve vědecké a literární oblasti, Libor Smejkal za dlouholetý přínos v kulturní a společenské oblasti, Milan Dufek za dlouholetý přínos ke

kulturnímu rozvoji regionu a Václav Slabý za celoživotní přínos loutkovému divadlu. Stejně jako loni pak bude uděleno i zvláštní ocenění. Cenu města mohou získat jednotlivci, skupiny nebo instituce za vynikající výkony, výraznou aktivitu a mimořádný počín, kterým přispěli k rozvoji, propagaci a posílení dobrého jména Velkého Meziříčí.

Martina Strnadová

Město kraji prodalo pozemky potřebné pro obchvat

Zastupitelstvo na svém jednání 16. září schválilo prodej pozemků Kraji Vysočina potřebné pro stavbu obchvatu Velkého Meziříčí, která začne v roce 2026. Celkem se jedná o 45 050 m². Podmínky prodeje vycházejí ze Smlouvy o společném postupu, která byla městem a krajem uzavřena 14. ledna 2020.

Pozemky, které město získalo do 2. ledna 2017, se prodaly za 70 Kč/m², pozemky získané po 2. lednu 2017 odkoupil kraj za 200 Kč/m², pozemky, které město vlastnilo před 18. zářím 2019, byly do vlastnictví kraje převedeny darem. Stavby se prodávaly za cenu maximálně odpovídající ceně obvyklé stanovené znaleckým

posudkem. Cena dvou pozemků, jejichž součástí je stavba č. ev. 898, činí 2 900 000 korun. Celková kupní cena tak je 8 645 210 korun.

Pozemky a části pozemků, které budou v souvislosti se stavbou předmětem dočasného záboru, řeší smlouva o výpůjčce, kterou projednala a schválila rada města 10. září.

Město tak přispělo k urychlení přípravy samotné stavby, která začne už za půl roku. Obchvat velmi pomůže městu. Ulehčí se především křižovatce u sv. Josefa a ulicím Sokolovská a Karlov.

Petr Chňoupek

Sledujte web
novenamestivm.cz

Dlažďci se pustili do práce a výjezd z náměstí již dostává svoji konečnou podobu. Rekonstrukce náměstí pokračuje i v dalších ulicích.

Martina Štrnadová

Žulové kostky mění vzhled Šebestiánského náměstíčka

Na Šebestiánském náměstíčku od dolní brány až po výjezd z náměstí se rýsuje nová silnice. Parkovací místa jsou vydlážděná žulovou kostkou recyklovanou ze zásob města, komunikace dostává kostku novou přímo z lomu. Přimo u soutoku Balinky a Oslavy stavbaři odbourávají porušený beton a opravují korunu kamenné zdi kolem koryt obou řek.

Po odchodu plynarů z Komenského se stavbaři pustí do přípravy podkladů pro obrubníky a následně i konstrukčních vrstev pod

komunikaci, aby mohli pokračovat s dlážděním od Šebestiánu směrem do Komenského i části ulice U Bašty. Ta musí na kompletní vydláždění ještě nějakou dobu počkat, protože farnost opravuje špitálek a přes ulici U Bašty stavbu zásobuje materiálem.

U Kotvičky jsou v zemi odpadní kontejnery a po jejich konečném usazení začne příprava na dláždění i tady. Stavba kanalizace pokračuje na Rozkoši i ve spodní části náměstí. V Kostelní zbývá vybetonovat monolitickou šachtu, což stavbaři plánují v těchto dnech.

Co se s kostmi stane pak, zajímali se lidé

Lidé si prohlédli kosterní pozůstatky na středověkém hřbitově, vzali do rukou pravěké úštěpy, potěžkali hromový klín a zeptali se, co se stane s nalezenými kostmi. Archeologové pořádali v pátek 12. a 26. září prohlídku nálezů kolem kostela sv. Mikuláše spojenou s přednáškou v kavárně Kovomat.

„Ve srovnání s jinými podobnými lokalitami jsme tu našli poměrně velké množství dětských hrobů, a taky dost masových hrobů,“ dozvěděli se lidé od archeologa Šimona Kochana ze společnosti Archaia Brno, která provádí záchranný archeologický výzkum v místech rekonstrukce náměstí a přilehlých ulic ve Velkém Meziříčí. „Spojujeme to s epidemiemi. Zda všichni zemřeli na mor, teď nedokážeme říct určitě, protože umírali rychle a na kostech se to nestihlo projevit. Co nám mor indikuje, je zasypání hrobů vápnem, jehož stopy jsme také objevili,“ vysvětlil Kochan. Kostí z každého jednotlivého hrobu archeologové uloží do samostatného pytle, potom se očistí a jdou do laboratoře, kde z nich

antropologové určují stáří, pohlaví, patologii a nemoci. Poté mohou kosti putovat do depozitu, kde zůstanou uloženy pro další zkoumání, nebo k pohřbení. Vyjímání hrobů se provádí nejen z důvodů výzkumu, ale i z pietních důvodů, protože jinak by došlo k jejich zničení stavbou. „V minulosti se na to moc nedbalo. Když kopali kanál, to, co vyhrabali, posbírali a někam dali. Ještě dál v minulosti se takové nalezené kosti ukládaly třeba do kostnic. Exhumace hrobů není nic nového,“ odpověděl Kochan na dotaz jednoho z účastníků.

Při prohlídce hřbitova kolem kostela si lidé mohli na základě komentáře archeologa představit, jak prostor asi vypadal. Kdysi tu byl příkop s valem, jehož pozůstatky

jsou patrné ve výkopech. Kopíruje jej hřbitovní zeď, která vznikla až později, a souběžně vedle ní pak další, mladší hřbitovní zeď. „Ohrazení místa má tři fáze, možná i víc. Opevnění vznikalo v době, kdy město ještě nemělo hradby, takže příkop s valem i zdi měly funkci ochrannou. Zjistili jsme, že už na počátku 13. století tu nějaký kostel, asi dřevěný, musel být,“ vysvětlil archeolog a dodal, že z výzkumu zatím nejsou žádné závěry, neboť neustále probíhá.

Účastníci setkání se dozvěděli spoustu dalších informací, prohlédli si staré plány města, osahali industriální štípané kamenné předměty z období pozdního paleolitu a mezolitu, které dokládají osídlení místa na soutoku Balinky a Oslavy v době kamenné, viděli řadu drobných předmětů, jako jsou spony na oděvy, hrací žetony, klíč, keramické střepy z různých období, krajka, pečetidlo a podobně. **Martina Strnadová**

Peníze pro sport míří hlavně k mládeži

Zastupitelstvo města na svém zasedání 16. září schválilo vyhlášení výzvy k předkládání žádostí o finanční prostředky z grantového programu podpory sportu pro rok 2026.

Celkem bude pro příští rok k dispozici 8 500 000 korun. Z nich 5 500 000 korun půjde na podporu mládeže, 2 000 000 korun na podporu dospělých a 1 000 000 korun na odměny trenérům mlá-

deže.

Předseda sportovní komise Petr Juda připomněl, že současný systém rozdělování peněz z grantového programu už je přežitý a místy i nespravedlivý. „Připravuje se nový systém, příští rok přijdou změny,“ řekl na zasedání zastupitelstva.

Žádat o podporu lze od 17. října do 31. října.

Petr Chňoupek

Do kultury jde opět milion korun

Zastupitelé schválili vyhlášení výzvy k předkládání projektů na rok 2026 v rámci Grantového programu podpory kultury města Velké Meziříčí s alokací jeden milion korun. Žádat o podporu lze od 17. října 2025.

Podpora z Grantového programu může tvořit maximálně 50 procent uznatelných nákladů projektu. Maximální výše podpory pro jednotlivou žádost je 75 000 korun. Pro žádosti do 10 000 korun může podpora tvořit maximálně 70 procent uznatelných nákladů projektu. Pro žádosti o podporu na projekty zaměřené převážně na výtvarné umění může podpora tvořit taktéž maximálně 70 procent uznatelných nákladů.

V případě, že žadatel splní navíc podmínku, že podporovaná aktivita se konala opakovaně minimálně v uplynulých pěti letech či podmínku, že minimální výše uznatelných nákladů aktivity bude 200 000 korun, lze schválit podporu až do výše 200 000 korun, nejvýše však 40 procent uznatelných nákladů projektu.

Žádosti o podporu z grantu bude možné podávat od 17. října do 31. října tohoto roku. V případě, že nebudou v první kole rozděleny všechny finanční prostředky, přijde na řadu druhé kolo výzvy.

Petr Chňoupek

Zastupitelé rozdělili peníze třem památkám

I letos ministerstvo kultury dotuje v rámci Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón obnovu památek ve Velkém Meziříčí.

Ze státního rozpočtu letos míří do Velkého Meziříčí 1 260 000 korun. Zastupitelé města rozdělili peníze na tři památky. Největší podíl, 934 000 korun, půjde na obnovu střechy domu číslo popis-

né 419 na Hornoměstské ulici. Částka 165 000 korun bude použita na obnovu Dolní brány a částka 161 000 půjde na pátou etapu restaurování interiéru staré synagogy.

Dotace z ministerstva je jednou z částí na realizaci daných akcí. Další části tvoří podíl obce a také podíl samotného vlastníka nemovitosti.

Petr Chňoupek

Město podpoří novou zubní ordinaci

Zastupitelé schválili návratnou finanční výpomoc ve výši 1 000 000 Kč pro zubní ordinaci na Závěškově ulici, kterou provozuje Stomatologické centrum VelMez. Pomoc je součástí nového městského programu na podporu ambulantní péče.

Podpora je v souladu s Programem pro poskytování návratných finančních výpomocí – podpora ambulantní péče ve Velkém Meziříčí, jehož cílem je především motivovat, získat a podpořit nové a navazující poskytovatele zdravotních služeb, ale případně také podpořit zkvalitnění či rozšíření zdravotní péče poskytované stávajícími poskytovateli zdravotních služeb. Ve stanoveném termínu byla podána jedna žádost, a to společností Stomatologické centrum VelMez. Ordinance začala registrovat nové pacienty od 1. července 2025.

Petr Chňoupek

Jak to bylo s kostelními zvony

V sobotu 20. září 2025 jsme si připomněli 55. výročí svěcení čtyř zvonů pro věž našeho farního kostela.

Bylo tehdy slunečné počasí a na náměstí bylo plno lidí i ze širokého okolí. Zvony tehdy světil ThDr. Alois Michálek, který zastupoval brněnského biskupa ThDr. Karla Skoupého. K obřadu svěcení bylo instalováno ozvučení náměstí, které pro danou chvíli selhalo, takže obřad svěcení nebylo slyšet. P. Ambroz na událost ohledně nefunkčního ozvučení vzpomínal s domněnkou, že se „někdo postaral.“

Zvony byly hned po obřadu svěcení vytaženy kladkostrojem s ručním pohonem na věž, instalovány do zvonové stolice, a ještě večer se rozezněly do širokého okolí.

Pro úplnost se sluší připomenout, že zvony ulil zvonařský mistr Gabriel Knoss z Brna ve stodole u Drápelů v Martinicích č. p. 12, za vydatné pomoci farníků. Šablony pro zvonová žebra zapůjčil zvonař ze Zbraslavi u Prahy Rudolf Manoušek. Proto je jeho jméno uvedeno na všech zvonech. Otcem myšlenky pořízení přes zajištění kovu na zvonovinu a celé organizace výroby a následné instalace zvonů na věž nesl na bedrech tehdejší administrátor velkomeziříčské farnosti P. Alois Ambroz. Bylo to

v období všeobecného nadšení doznívajícího Pražského jara, kdy osiřelá věž našeho kostela mohla od osudného 8. dubna 1942, kdy byly tehdejší zvony rekvírovány pro válečné účely, znovu ožít zvukem čtyř nových zvonů.

Největší sv. Mikuláš váží 2 180 kg s tónem c1, menší Cyril a Metoděj váží 1 150 kg nesusoucí tón es, další v pořadí je Panna Maria váží 850 kg s tónem f a nejmenší sv. Josef váží 550 kg s tónem as.

Za zmínku stojí jedna perlička z odlévání prvního velkého zvonu sv. Mikuláše. V technologii odlévání se nejprve pracně vyrábí forma pro zvon, která se vloží do jámy a celá obsype pískem.

Potom se taví v nádobě zvané kelim zvonovina, která obsahuje 22 % cínu a 78 % mědi. Na Mikuláše byly použity tři pece s velkými kelimy a samotné odlévání pak probíhalo do formy souběžně ze všech tří kelimů. Stalo se ale, že jeden kelim nešlo zvednout tak, aby z něj vytekla všechna zvonovina. Než se povedlo technicky vyřešit problém, zvonovina v horní části formy zvonu již byla mírně ztuhlá, takže se v talíři projevil problém. Proto tento zvon – jinak zvukově velmi povedený a vážící 2 400 kg – nebyl na věž zavěšen a do současnosti byl na prostranství u Špitálního kostela. Mistr

zvonař byl ze situace velmi rozladěn a nechtěl další zvon odlévat. P. Ambroz však byl diplomat každým coulem. Pozval mistra zvonaře s jeho manželkou na večeři a po ní se paní Knossová taktně zeptala manžela: „Tak, tatínku, co s tím zvonem?“ A pan Knoss odpověděl: „No, už přemýšlím, jak to udělám.“ V tu chvíli bylo vyhráno.

V této době se v Martinicích u Drápelů ulilo úctyhodných 96 zvonů různé velikosti a ladění pro různé věže v širším okolí. Za zmínku také stojí pořízení nového zvonu do filiálního kostela sv. Marka v Mostištích, který svou váhou 230 kg a tónem c2 vhodně doplnil soubor tří historických zvonů.

Kdo mohl, přispěl svojí pomocí a také třeba finančně i hmotně. Nemalá pomoc pro ty naše přišla od různých podniků našeho města, z nichž prim hrálo Kablo Velké Meziříčí. Pro výrobu ostatních zvonů si materiál na své zvony farnosti zajišťovaly ve své režii.

Co dodat závěrem?

Každá doba je charakteristická svojí jedinečností v nadějích i počinech. Doba Pražského jara nesla mnohé naděje, které převálcovaly tanky spřátelených armád. Naše věž nese jeden z odkazů této doby v podobě souboru čtyř nádherných zvonů.

Jiří Vávra st.

Foto: archiv redakce a muzea

Káva od srdce šla na odbyt. Matyášek má díky ní 336 734 korun na terapie

Čtyřletému Matyáškov, který trpí genetickým onemocněním, velkomeziříčští skauti předali 336 734 korun na terapie a cvičení. Právě tolik peněz lidé věnovali na jejich dobročinné akci Káva od srdce, která proběhla o víkendu 12.–14. září na faře.

„Je to neuvěřitelná částka a všem jsem strašně moc vděčná, že jim osud mého syna není lhostejný. Penízky půjdou hlavně na cvičení, terapie a zdravotní pomůcky, které Matyáška posunou vpřed, a jednoho krásného dne si sám stoupne na nohy a bude chodit. Já tomu věřím a udělám pro to maximum. Díky vám,“ reagovala Petra Roubínková na facebookové stránce Kávy od srdce.

Matyášek ze Lhotek se od narození potýká s mnoha obtížemi. „Má opožděný vývoj a je hypotonik, což znamená, že má snížený svalový tonus. Letos mu zjistili diagnózu pozitivní mutace genu Cacna1a, onemocnění Spinocerebelární ataxie 6,“ uvedla maminka, která se synem pravidelně jezdí na terapie do neurocentra, na plavání, hipoterapie, ergoterapie, logopedie, do lázní, cvičí s ním, a to vše s vidinou toho, že chlapec bude jednou sám chodit. Zájem lidí pomáhat byl veliký. Ve farním sále i na dvoře to hned od pátečního otevření bzučelo jako v úle. Lidé si dávali kávu, limonádu, chlebičky či koláčky,

štrúdl a další dobroty, které napekli dobrovolníci. Mezi stolky a sezením pobíhali skauti, aby všechny hosty obsloužili. Další se ujali kulturního programu, takže v pátek vystoupila kapela Výcuc, v sobotu kytaristé s táboryvými písničkami a v neděli klavírista Matěj Hampl. Ti, kteří kavárnu navštívit nemohli, ale přesto chtěli pomoci, poslali peníze přímo na účet Matyáška. Sešlo se 24 118 korun. Je znát, že Káva od srdce si mezi řadou dalších dobročinných akcí ve Velkém Meziříčí dokázala vydobýt své místo.

Martina Strnadová

Charitativní sekáč roste.

Vynesl víc než osmdesát tisíc pro lidi v nouzi

Osmdesát jedna tisíc korun pro osoby v nouzi či mimořádné životní situaci, to je úctyhodný výsledek sedmého charitativního sekáče Karma/Zdarma, který proběhl od čtvrtku 25. do soboty 27. září v nové synagoze.

Výtěžek putuje do Charitní záchranné sítě Oblastní charity Žďár nad Sázavou, která pomáhá lidem v tíživých životních situacích. Organizace působí ve Velkém Meziříčí, Velké Bíteši, Novém Městě na Moravě, Žďáru nad Sázavou a Bystřici nad Pernštejnem.

Letos jsme sekáč rozšířili o úžasnou kavárnu Sestry kafe a prodávali jsme litry skvělých polévek od JEZfood. I to přispělo k výměně. Akce se rozrostla do neuvěřitelných rozměrů a zapojilo se tolik lidí jako nikdy předtím. Jsem za to nesmírně vděčná,“ říká za pořadatele Alžběta Bezděková.

Neprodané oblečení najde další využití – poputuje do Nadace Veronica a Dobročinného obchůdku Šuplig v Brně. Pyžama pak zamíří do Nemocnice Nové Město na Moravě.

Dokážeme společně vybrat tolik peněz pro ty, kteří neměli v životě tolik štěstí jako my. Je to důkaz, že mezi námi je spousta dobra – jen je třeba si ho všimnout,“ uzavírá Alžběta Bezděková.

Martina Strnadová, foto Tomáš Adam

*Odhalení čtyř možných děl Jára Cimrmana
Foto Tomáš Adam*

*Velký vlastenecký výlet
Foto Martina Strnadová*

*Soutěž kotlíkových gulášů
Foto Martina Strnadová*

*Iná Liga v Oslavici
Foto Petr Chřinoupek*

*Regional cup
Foto Petr Chřinoupek*

*Nacotext: Nejlepší věk na pohřeb
Foto Tomáš Adam*

*Česká cena za architekturu - přednáška
Foto Tomáš adam*

*Pouť v Hrbově
Foto Petr Chřinoupek*

Dny otevřených ateliérů na Vysočině

Tomáš Dufek, Dolní Radslavice
Foto: Martina Strnadová

Keramika z Oslavice
Foto: Tomáš Adam

Jana Mikysková, Radostín nad Oslavou
Foto: Martina Strnadová

Idmila Anna Dohnalová, Budišov
Foto: Martina Strnadová

Ateliér Jedličkových, JC
Foto: Martina Strnadová

Ateliér Bíbrová, Pejchalová, Pejchal, Štěpánek a host, JC
Foto: Martina Strnadová

Strážníci informují

25. 8. 2025 v 11:45 hod. přijala MP tel. oznámení od paní, která uvedla, že její syn jel z autobusové zastávky u Domusu ve Velkém Meziříčí do místa pobytu, a když čekal na spoj, přistoupil k němu bezdomovec a žebrol po něm nějakou drobnou hotovost. Mladík ve věku 11 let měl z bezdomovce strach, a proto mu dal 20 korun. Syn po návratu domů matku informoval a ta věc oznámila MP. Strážníci byli vysláni na místo, kde zjistili, že na uvedeném místě se nacházelo několik bezdomovců. Jeden z nich se k události přiznal a dále uvedl, že se s chlapcem dohodl, že mu 20 korun vrátí následující týden. Strážníci muže poučili a z místa byl vykázán.

15. 9. 2025 v 17:30 hod. MP požádal HZS o součinnost při odstranění rozpadajícího se komína na budově Radnická 75, který ohrožoval chodce a projíždějící vozidla. Strážníci v součinnosti usměrňovali provoz a následně vyzoomovali majitele nemovitosti o havarijním stavu komína a štítu budovy, který ohrožuje osoby a majetek. Další den byla havárie na budově oznámena příslušnému stavebnímu orgánu.

MP v rámci prevence kriminality spolupracovala s dobrovolným zařízením Dóza na Evropském dni mobility, který se konal dne 16. 9. 2025 na dopravním hřišti v ul. Oslavická ve Velkém Meziříčí.

Městská policie Velké Meziříčí

Vyšel kalendář s malbami města

Po několikaleté tvořivé činnosti jsem dosáhl dostatečného počtu maleb Velkého Meziříčí, abych dokázal vytvořit nástěnný kalendář „Velké Meziříčí v obrazech Milana Flecka“ pro rok 2026. Věřím, že by patriotům tohoto města mohl udělat radost. Mohl by se stát i vhodným a neobvyklým dárkem.

Kalendář je možné zakoupit na podatelně MÚ, po domluvě také na tel. čísle 608 867 109, nebo objednat na mailu fleck73@seznam.cz.

Cena jednoho kusu je 280 korun.

Děkuji za podporu tvorby.

Milan Fleck

Než přijde léto a s ním další ročník Fajtfestu, je tu už též tradiční Fajtfest v centru vol. 5 proběhne 15. listopadu v sále Jupiter klubu.

Na koncertu vystoupí britská legendární death metalová kapela BENEDICTION, u nás dobře známá špička žánru - tuzemští HYPNOS, host ze Slovenska STERCORE i domácí BAD VICTIM. Legendární Benediction není snad třeba ani představovat. Tato kapela se zrodila před šestatřiceti léty v Birminghamu. Prošla několika personálními změnami, ale muziku servíruje pořád skvělou. Jak

sami kluci říkají, hrají, co je baví, a pak to baví i ostatní.

Hypnos je kapelou, která vznikla z bývalých členů Krabathoru v roce 1999 a od té doby projela s death metalem prakticky celou Evropu. Že i na Slovenskou umí kvalitní metal, předvedla už na Fajtfestu na kopci slovenská kapela Stercore, teď se předvede i v centru. Bad Victim – domácí legendy prostě nesmí chybět. Tato kapela rozdává nefalšovanou metalovou radost už pětadvacet let – a to mluví za vše.

Petr Chňoupek

Začaly uzavírky místních komunikací

V rámci stavby kanalizace a vodovodu v části ulice U Světlé dojde v poslední čtvrtině roku k několika uzavírkám místních komunikací.

Práce budou probíhat ve čtyřech etapách. Od 29. září do 15. prosince bude uzavřena část ulice U Světlé (kolem školy k lesu), od 10. listopadu do 15. listopadu půjde o část ulice U Světlé (v křižovatce), od 16. listopadu do 25. listopadu se uzavře část ulice K Novému světu, a nakonec v termínu od 26. listopadu do 10. prosince část ulice U Světlé (v křižovatce).

red

Legendy míří do Měřína

Legendární kapela George & Beatovens vznikla před více než šedesáti lety a je spojena především se zpěvákem Petrem Novákem. Tato kapela zahraje 31. října v kulturním domě v Měříně.

Vzpomínat se bude zejména na Petra Nováka, který by se letos 6. září dožil osmdesátky. Skupina George & Beatovens přijede se svými současnými zpěváky, taktéž už legendami, Karlem Kahovcem

a Viktorem Sodomou. Program obohatí barmanská show Dominika Buchty. Záčátek koncertu je v 19 hodin.

Předprodej vstupenek:

Pavel Janšta (604 282 143)

Jupiter club Z. Herodesová (739 000 071)

Úřad městyse Měřín (566 544 222).

Petr Chňoupek

Pět set let radnice připomene nová kniha

V letech 2028-2029 uplyne 500 let od zásadní renesanční přestavby velkomeziříčské radnice. Tato přestavba vtiskla tradičnímu sídlu městské samosprávy nejen její tvář, ale zároveň dala vzniknout významné budově, která slouží svému účelu nepřetržitě minimálně pět století.

Rada města schválila vydání publikace, která připomene nejen dějiny stavby samotné, ale také historické podoby velkomeziříčské komunální správy a její osobnosti.

V knize by se měla objevit témata: radnice jako dějiště historických událostí, dobové podoby a proměny městské samosprávy, komunální úředníci, komunální zřízení a služebníci, stavební vývoj radnice, radnice jako sídlo jiných úřadů, neúřední využití radniční budovy, medailony představitelů městské samosprávy.

V letošním roce by měla být dokončena koncepce publikace a sestaven autorský kolektiv. Světlo světa by pak kniha měla spatřit v roce 2029. *Petr Chňoupek*

Zprávy od hasičů

Tragická nehoda cyklisty

Ve středu 3. září 2025 po patnácté hodině zasahovala jednotka profesionálních hasičů ze stanice ve Velkém Meziříčí u dopravní nehody cyklisty v Uhřínově. Při příjezdu hasičů na místě události zasahovala řidička projíždějícího vozidla. Hasiči poskytli zraněnému předlékařskou pomoc. Dále spolupracovali s privolanými zdravotníky a kompletně zajistili místo události.

Auto v keřích

V pátek 5. září 2025 po třinácté hodině zasahovala jednotka profesionálních hasičů ze stanice ve Velkém Meziříčí u dopravní nehody osobního automobilu ve Vídni. Událost se obešla bez zranění. Hasiči kompletně zajistili místo události.

Ferrari havarovalo v silném dešti

Ve středu 10. září 2025 po dvaadvacáté hodině zasahovala jednotka profesionálních hasičů ze stanice ve Velkém Meziříčí u dopravní nehody na 135. km dálnice D1 ve směru na Prahu. Vozidlo v hustém dešti sjelo mimo těleso dálnice. Událost se obešla bez zranění. Hasiči kompletně zajistili místo události.

npor. Jiří Doležal
velitel stanice Velké Meziříčí

Na podzim vyrazte s muzeem do židovské čtvrti

Procházky velkomeziříčskou židovskou čtvrtí budou pokračovat i na podzim. Těšit se můžete zejména na zajímavé informace a příjemnou procházku malebnými uličkami bývalé Dalimilovy ulice, jejímž vrcholem bude návštěva dominanty židovské čtvrti, a to budovy nové synagogy. Na stanovené termíny je nutné se předem objednat na pokladně muzea, odkud budou procházky ve stanovených časech také odcházet.

Rezervaci procházky lze provést buď na telefonním čísle pokladny muzea: 778 777 169, nebo na e-mailu: pokladna@muzeumvm.cz.

muz

neděle	19. října v 10:00
pondělí	20. října v 15:00
neděle	2. listopadu v 10:00
pondělí	3. listopadu v 15:00
neděle	16. listopadu v 10:00
pondělí	17. listopadu v 15:00
neděle	30. listopadu v 10:00

Devatenáct umělců z Horácka vystavuje na zámku

Jak pestré umí být umění? O tom se můžete až do 31. října přesvědčit na zámku ve Velkém Meziříčí. Výstava s názvem **Průhledy** představuje tvorbu devatenácti výtvarníků z Horácka (osmnáct členů Klubu výtvarných umělců Horácka + jeden host).

Představují se Petr Benda, Ivo Holán, Jitka Janíková, Antonín Kanta, Ladislav Kukla, Václav Kyselka, Jana Mikysková, Bořivoj Pejchal, Ludmila Pillmayerová, Jaroslav Svoboda, Mirka Špačková, Zdeněk Šplíchal, Miroslav Štěpánek, Jana Vlková, Dita Vomelová, Monika Vosyková, Jaroslav Vyskočil, Jana Zabloudilová a jako host Eva Pejchalová. Díla umělců z Horácka si můžete prohlédnout nejen ve výstavní síni muzea, ale také na nádvoří zámku.

Petr Chňoupek

Novou kapli přijede vysvětit biskup

V sobotu 18. října v 10 hodin dopoledne proběhne na zámku ve Stránecké Zhoří svěcení oltáře a kaple sv. Bernarda z Clairvaux brněnským biskupem Pavlem Konzulem.

Po mši svaté bude pro účastníky připraveno zdarma jednoduché občerstvení (káva, čaj a dobrovolnice z Velkého Meziříčí, Měřina, Pavlínova a Stránecké Zhoří budou péct koláčky).

I když se na zámku udělalo již mnoho oprav, předpokládané dokončení zámku je ještě daleko. „Tak zde máme radost, z každého trošku dokončeného díla, které je důvodem k oslavě,“ uvedla Markéta Janíková a dodala: „Na zámek jezdí pomáhat spousta dobrovolníků, například doktoři z Fakultní nemocnice Brno - Bohunice se svými dětmi a také vojáci z Třebíče.“

red

Historické slavnosti (1935-1945)

Foto Tomáš Adam

Meziříčský uličník

aneb zajímavé domy v našem městě

Každý dům by mohl vyprávět – o stavbě samé, o majitelích nebo zajímavých nájemnících. Některé z nich si připomeneme. Stále zůstáváme v ulici Komenského, v minulosti nazývané Špitální nebo Panská.

Marie Ripperová

Dům č. 121

V první polovině 17. století dům vlastnil Melichar Hamerník, který „pro velké své nedostatky“ nemohl na svém domě dobře hospodařit, a proto ho v roce 1650 prodal Mikuláši Ránoveselému za 200 kop počtu moravského. Jak bylo tehdy zvykem, měl cenu splácet po 4 kopách ročně.

V roce 1663 dům sice ještě nebyl splacen, ale Mikuláš Ránoveselý ho prodal mydláři Řehoři Beyerovi. Ten však místo splácení po několika letech z domu utekl. Do věci se vložil zeť Melichara Hamerníka Svatoš Podvala, který roku 1670 dům po zběhlém mydláři Beyerovi prodal řezníku Matěji Mikšíčkovi.

V roce 1712, kdy řezník Matěj Mikšíček „pro stáří a sešlost věku svého“ už nemohl pracovat, prodal „dům svůj v Dolní ulici blíž špitálu“ tkalci Tomáši Malouškovi za 300 kop moravských. Při prodeji si ale vymínil, že až do smrti své i manželky Alžběty bude zdarma bydlet ve světnice na dvoře, k tomu chtěl chlívěk pro kus dobytka, zahrádku, krámeč pro maso, možnost provozovat řemeslo... Vyhradil si také nějaké pozemky k užívání, které po jeho a manželčině smrti měly opět připadnout k domu. Kupce Tomáš Maloušek složil závdavek 68 kop moravských a 17 grošů, z toho prodávající zaplatil dlužné daně. Zbytek měl opět splácet po ročních „vejruncích“.

Maloušek si však dům neužil tak dlouho jako jeho předchůdce. V roce 1726 jej od vdovy Polyxeny Malouškové koupil Ignác Procházka. V roce 1760 se o dům podělili Procházkovi zeťové. Horní polovinu domu získal Jan Rozenprey, ta pak byla označena „A“, zatímco dolní část domu „B“ vlastnil František Eichler. Majitelé obou částí se nezávisle na sobě měnili. Teprve v roce 1835 majitelé dolní poloviny Jan a Josefa Eichlerovi (koupili ji 1832) odkoupili i horní část a dům sloučili.

V roce 1856 jej zdědil jejich syn, pekařský mistr Jan Eichler. S ním žily dvě dcery a dva synové, z nichž jeden pracoval s otcem jako pekařský tovaryš. O domácnost se starala služka. Dalšími nájemníky byli c. k. okresní aktuár Anton Schrottmann s manželkou a provaznický mistr Josef Beyer. Do jeho domácnosti náležela manželka, syn, dále nemanželská dcera manželky a služka.

Roku 1864 dům koupil krejčí František Málek s manželkou Bedřiškou. Kromě čtyř dcer a syna v bytě žil ještě další krejčí a tři tovaryši. Také v sousedním bytě bydlel krejčí Vincenc Pelikán s rodinou. V domě zůstalo zachováno i pekařství, které provozoval nájemník František Šlapal. Ten měl také tovaryše a učně. Od roku 1910 se přesunul do domu č. 120.

V lednu 1875 dům koupil za 6000 zl. Jan Kallab ml., jeden z majitelů soukenické to-

várny. V té době se továrně nedařilo, a tak už následujícího roku byl na majetek Jana Kallaba zapsán konkurz a dům byl na podzim 1877 prodán v dražbě. Koupil ho c. k. notář Leopold Kučera za 6981 zl. V té době už byl vdovec a v domě žil se svými čtyřmi dospívajícími syny, hospodyní a služkou. Synové se postupně osamostatnili. Nejstarší Leopold měl obchod se železářským zbožím, Bruno a Arnold se stali lékaři a Karel vystudoval práva.

Po otcově smrti bratři dům v roce 1899 prodali Jacobu Buchsbaumovi, který provozoval klišárnu na Františkově. V domě žil s manželkou Cecilíí, dcerami Irenou a Elsou a synem Herbertem. Přestože Buchsbaumovi byli Židé, jejich služka byla katolického vyznání. Po vystavění vily poblíž továrny se Buchsbaumovi odstěhovali. V roce 1915 dům koupil železniční a městský lékař MUDr. František Čermák, syn mlynáře Jana Čermáka. Ten zde žil s manželkou Irmou, dcerou Eduarda Kršky, a s jejími svobodnými sestrami Matyldou, učitelkou obecné školy a Annou.

Měli také služku. V době studia reálky s nimi bydlela i neteř Marie Všečková. V dalším bytě bydlel učitel chlapecké měšťanské školy Josef Skála s manželkou a dcerou. Po smrti Čermákových dům v roce 1936 koupil drogist Antonín Peksa s manželkou Kristou.

JUDr. Leopold Kučera

* 2. 2. 1825 Břest

† 11. 9. 1898 Velké Meziříčí

Narodil se jako syn obuvnického mistra Josefa Kučery v Břestu, který leží nedaleko Kroměříže. Po studiích se stal státním zaměstnancem. Jako adjunkt pracoval na okresním úřadu v Moravských Budějovicích a v Blansku. Ve Velkém Meziříčí působil jako c. k. notář. Nejdříve bydlel v č. 13 (u Jelínků), kde v té době bydlel i okresní hejtman. V roce 1871 s manželkou Marií koupili vilu na Ostrůvku č. 288, kde dnes sídlí ekologické centrum, ale dál bydleli v č. 13. Po její smrti koupil dům č. 121 v Komenského ulici.

Byl předsedou Městské besedy, spolku, který organizoval kulturní akce ve městě. Spolu s dalšími nadšenci zajistil kolem roku 1885 formou sbírky finance na provedení úpravy Moránského hřbitova, kde byl po své smrti také pohřben.

Roku 1891 byl jedním ze zakladatelů Okrašlovacího spolku a stal se jeho předsedou. První park ve městě, který v tom roce založili (v zatáčce pod Třebíčskou ulicí u bývalých Technických služeb), byl po něm pojmenován Kučerův park. Dodnes se o tom můžeme dočíst na pomníku, který se v současné době nachází u pěšiny vedoucí z Čechových sadů na ulici Družstevní.

Rodina Buchsbaumova

Jakob Buchsbaum se narodil 14. 4. 1856. Byl synem Salomona Buchsbauma a jeho manželky Resi, roz. Schuschny. Dne 18. 3. 1890 se oženil s Cecilíí Müllerovou, dcerou Hermannu Müllera a Babett, roz. Minkus. Spolu měli dcery Irenu, Elsu, Hildu a syna Herberta. Již před svatbou Jakob koupil klišárnu Nathana Schuschnyho a věnoval se výrobě klišu, po jeho smrti vedla firmu Cecilie. Později vedení továrny převzal Herbert, ale podílňíky byly i jeho sestry. Vyráběli několik druhů klišu, např. i jemný kliš na poštovní známky. Vzhledem k jejich židovskému původu se většina rodiny stala obětí holokaustu.

Irena (nar. 25. 10. 1891) se provdala za Julia Bluma, v roce 1935 ovdověla. 18. 5. 1942 byla zařazena do transportu do Terezína, odkud dne 12. 10. 1944 pokračovala do Osvětimi.

Elsa (nar. 13. 12. 1892) vystudovala reálku, maturovala v roce 1913. Také ona byla 18. 5. 1942 odvezena do Terezína, 19. 10. 1944 pak byla zařazena do transportu do Osvětimi.

Herbert (nar. 16. 10. 1901) byl do Terezína dopraven 22. 12. 1942, 16. 10. 1944 pak nastoupil do transportu do Osvětimi.

Také jejich matka Cecilie (nar. 23. 9. 1868) byla zařazena do transportu 22. 12. 1942. Na rozdíl od zbytku rodiny zůstala až do konce války v Terezíně a přežila. Po svém návratu dožila v rodinné vile v tehdy už znárodněné klišárně přeměněné na n. p. Kablo. Zemřela 24. 12. 1958.

V Kanadě přežila také nejmladší dcera Hilda, která v roce 1939 se svým manželem Heinrichem Tutschem odešla do Číny. Ta se však nikdy nedozvěděla, že její matka přežila, proto ji nekontaktovala.

MUDr. Arnold Kučera

* 8. 3. 1865 Velké Meziříčí

† 1921

Vystudoval medicínu na Karlově univerzitě, promoval v roce 1893. Poté se stal obvodním a lázeňským lékařem v Luhačovicích. V roce 1895 se oženil s Marií Letoškovou, dcerou obchodníka. V roce 1899 přešel do Teplic nad Bečvou, ale od roku 1903 byl opět v Luhačovicích. Studoval různá lázeňská místa a napsal rozsáhlou literaturu o lázních.

Byl členem přípravného výboru pro zřízení muzea v Luhačovicích, v Muzejní společnosti založené 12.8.1918 zastával funkci náměstka.

Vedle lázeňské léčby byl i literárně činný. Kromě odborných prací a článků do odborných lékařských časopisů psal také fejetony do Lidových novin.

MUDr. Bruno Kučera

* 11. 9. 1863 Velké Meziříčí

† 26. 10. 1934 Brno

Byl synem notáře JUDr. Leopolda Kučery. Protože v Meziříčí tehdy ještě nebylo gymnázium, navštěvoval Bruno tuto školu v Brně a v Německém (Havlíčkově) Brodě. Pak pokračoval ve studiu na lékařské fakultě Karlovy univerzity, kde získal roku 1893 titul MUDr. Už jako student se stal členem klubu velocipedistů a na počátku 90. let 19. století patřil k průkopníkům lyžování na Vysočině. Zapojil se také do hraní ochotnického divadla, v roce 1881 byl dokonce předsedou meziříčského studentského ochotnického sdružení.

Po dokončení studia se usadil v Brně, kde si otevřel chirurgickou praxi. V roce 1897 si zřídil ústav pro rentgenologické a fyzikální léčení na brněnském Velkém náměstí (dnes náměstí Svobody). V letech 1910-1930 byl ředitelem Zemské nemocnice u sv. Anny, několik let byl předsedou české sekce Moravské lékařské komory.

V roce 1897 se oženil s Marií Krškovou, dcerou Tita Kršky. Měli spolu syna Přemysla, který se stal zubním lékařem.

Byl uznávaným mineralogem, v oboru i publikoval. Patřil k zakladatelům Přírodovědeckého klubu v Brně. Shromáždil vlastní sbírku minerálů, kterou později věnoval Moravskému zemskému muzeu, s nímž spolupracoval. Byl kurátorem a konzervátorem Musejní společnosti v Brně. Působil také jako ředitel mineralogické sekce při Komisi pro přírodovědecký výzkum Moravy a Slezska.

Zemřel 26. října 1934 a 30. října byl zpopelněn. Urna s jeho popelem byla uložena v rodinném hrobě na Moránském hřbitově, následkem zásahu vandalů však už zde není.

Den záchranářů
Foto Martina Strnadová

Den záchranářů
Foto Martina Strnadová

Evropský týden mobility
Foto Tomáš Adam

Evropský týden mobility
Foto Tomáš Adam

Haló děti, prázdniny končí

Haló děti, prázdniny končí

Den zdraví
Foto Tomáš Adam

Den zdraví
Foto Tomáš Adam

Rozhovor s pivovarníky z Jelínkovy vily: Harrach je nejlepší český světlý ležák

Pivo Harrach z Jelínkovy vily ve Velkém Meziříčí patří mezi stálice české pivní scény. Nejen díky poctivým recepturám a tradičnímu řemeslu, ale i díky oceněním, která pravidelně sbírá na prestižních soutěžích. O úspěchu jejich ležáku i o plánech do budoucna jsme si povídali přímo s pivovarníky.

Jakých ocenění si nejvíce vážíte?

Nejvíce nás těší, když naše pivo chutná zákazníkům – a samozřejmě i nám (smích). Pokud jde o soutěže, velmi si ceníme Stříbrné koruny z Národní degustační soutěže Česká a moravská pivní koruna. Velkým úspěchem pro nás byla i Golden Bohemia – Draft Beer Awards z přelomu roku, kde Harrach Premium zvítězil v kategorii český světlý ležák lahvový a Harrach Speciál v kategorii silný světlý ležák. Jde o nejprestižnější soutěž v ČR, a proto to pro nás znamená dvojnásobnou radost.

Co všechno se na soutěžích hodnotí?

Degustátoři posuzují chuť, vůni, barvu, říz i celkový dojem. V květnu 2025 proběhl také test Potravinářské komory ČR a akademiekvality.cz, který kromě chuti hodnotil i chemické složení. Harrach Original tam skončil na 1. místě mezi českými světlými ležáky – jako jediné pivo získal známku 1,0 v laboratorním hodnocení. Proto ho nyní můžeme označovat jako nejlepší český světlý ležák. Byli jsme z ocenění nadšení, obzvláště proto, že jsme o testu ani nevěděli. Vzorky si komise zajistila sama a o vítězství

jsme se dozvěděli až z tištěných novin. Byla to pro nás velká reklama, protože mediální pokrytí bylo celostátní.

Ale to nejsou vaše jediné úspěchy, že?

To rozhodně ne. Každoročně se účastníme Velkého pivního festivalu malých pivovarů v Padochově – letos jsme tam získali 1. místo za tmavý ležák. V minulosti jsme také obdrželi značku KLASA od Ministerstva zemědělství ČR, která potvrzuje původ a kvalitu výrobku. Každá taková zpětná vazba je pro nás důkazem, že naše cesta – nefiltrované a nepasterizované pivo bez chemických stabilizátorů a z nejkvalitnějších surovin – je správná.

Chystáte nějakou novinku?

Vždycky něco chystáme (smích). Už jsme uvařili řadu speciálů, ale naši příznivci stejně nejvíce oceňují klasické ležáky, a tak se jich musíme držet. Naším hlavním cílem je udržet špičkovou kvalitu Harracha a nabídnout lidem ten nejlepší pivní zážitek – ať už u nás ve Vile z tanku, nebo doma z lahve.

sládek Pavel Dlouhý

Ať už si dáte Harracha přímo ve Velkém Meziříčí v restauraci Jelínkovy vily, nebo si ho odnesete domů, vždy ochutnáte pivo s poctivým základem a kvalitou prověřenou odborníky i štamgasty. A pokud vás zajímá, jak to u nás v pivovaru chodí, stavte se na exkurzi – rádi vám ukážeme varnu, sklep a samozřejmě nabídneme ochutnávku přímo od zdroje.

Dej Bůh štěstí!

www.jelinkovavila.cz

PR

Zájezd do Luhačovic

Dne 17. září jsme se se seniory z Velkého Meziříčí a okolí vydali na zájezd do lázeňského města Luhačovice. Sraz byl jako obvykle u Domusu, odkud jsme odjížděli autobusem Bítešské dopravní společnosti. Po příjezdu jsme si dali rozhod, aby si toto krásné město vychutnal každý po svém. Počasí přálo procházkám po kolonádě, kde bylo poměrně rušno a bylo vidět, že jsou lázně velmi oblíbenou destinací pro výlet a relaxování. Ochutnali jsme teplou i studenou minerální vodu ve velkém vestibulu, kde byla místa k posezení. Někteří si ji dovezli v láhvičích domů. Na kolonádě je několik restaurací s bohatým menu a také cukráren s výbornými zákusky a kávou. Snad každý jsme si nakoupili lázeňské oplatky s různými příchutěmi, které překvapily, např. ananasové, švestkové se skořicí nebo kokos. Do Velkého Meziříčí jsme odjížděli kolem 16. hodiny. Tento rok to byl druhý zájezd určený seniorům, který Sociální služby města Velké Meziříčí pořádaly, a doufáme, že se všem líbil a na jaře bude další společný výlet.

Martina Kalábová
sociální pracovník

Divoký západ v knihovně: hra, která se stala hitem léta

Velkomeziříčská knihovna má za sebou prázdniny, na které se bude dlouho vzpomínat. Dětské oddělení se proměnilo v Divoký západ a nabídlo dětem i dospělým netradiční zábavu. Výsledek? Stovky spokojených návštěvníků, desítky vyplněných hracích karet a nadšené ohlasy rodičů i prarodičů.

„Kdo ty úkoly připravoval? To je úžasné promyšlené!“ žasla jedna z maminek. A měla pravdu – na děti čekalo celkem dvacet úkolů, které prověřily fantazii, šikovnost i odvahy. Od střelby na plechovky, přes přehánění kraviček, vaření fazolového guláše až po úklid stáje. Někteří malí kovbojové dali jen pár disciplín, jiní si hru rozvrhli na celé prázdniny a ti nejodvážnější zvládli všechny úkoly během jediného dne. A že

to nebyla žádná maličkost. Nejoblíbenější disciplínou se stala střelba, kterou si nenechali ujít ani tatínkové.

Do hry se zapojili nejen pravidelní čtenáři, ale i ti, kteří do naší knihovny běžně nezavítají. Přišli i turisté a prázdninové hosté z celé republiky – od Brna přes Vysoké Mýto až po Prahu. „Úplně jste nám vytrhli trn z paty! Už jsme nevěděli, kam s dětmi jít,“ svěřila se babička se dvěma vnoučaty. A právě to byl cíl – nabídnout zábavu všem. Zájem byl obrovský: v červnu přišlo 142 dětí, v červenci 188 a v srpnu dokonce 212. Celkem odevzdalo plně splněnou hrací kartu 92 dětí, které postoupily do slosování o plyšové koníky a karetní hru Bang! Mnohé ale pokračovaly i dál – hrály pro radost a plnily úkoly znovu.

měkvm

MĚSTO VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Tajemník městského úřadu
vyhlašuje výběrové řízení na

sociálního pracovníka

na dobu neurčitou

Termín nástupu: leden 2026

Bližší informace podá
Mgr. Marta Muchová, 566 781 010

**více na www.velkemezirici.cz
sekce Úřední deska**

MĚSTO VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Starosta města vyhlašuje
výběrové řízení na pozici

STRÁŽNÍK/STRÁŽNICE MĚSTSKÉ POLICIE VELKÉ MEZIŘÍČÍ

na dobu neurčitou

Termín nástupu: listopad 2025

Bližší informace podá
Jan Kilkar, tel.: 566 781 110

**více na www.velkemezirici.cz
sekce Úřední deska**

Dýňobraní na Fajtově kopci

Foto: Tomáš Adam

ZAHRADNICTVÍ
STUDENEC

prodej ovocných
stromků

OD 21. ŘÍJNA

f @ zahradnictvistudenec
zahradnictvi-studenec.cz

OVOCNÁ
SOBOTA

25. ŘÍJNA
8–17 HOD

*v hlavní roli
rostliny*

Vzpomínáme

Dne 18. září 2025 uplynulo dvacet let od chvíle, kdy jsme se rozloučili s naším milovaným manželem a tatínkem, panem **Josefem Navrátil**em z Velkého Meziříčí. Stále vzpomíná manželka Anna a dcery s rodinami.

Dne 25. září 2025 to bylo už 10 let, co nás navždy opustil milovaný tatínek, dědeček a pradědeček, pan **Stanislav Dočkal**. S láskou vzpomínají dcera a syn s rodinami.

Dne 27. září 2025 uplynul první smutný rok od chvíle, kdy nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek a dědeček, pan **Lubomír Prokop**. Čas plyne, ale vzpomínka zůstává v našich srdcích stále živá. S láskou a vděčností vzpomíná celá rodina.

„Takové ticho nastane, až uslyší je každý, jaké tu nikdy nebylo, naposled ticho navždy. A daleko až k rovníku dosáhnou z pólů ledy, bude to ticho nakonec navždy a naposledy.“
J. Skácel

Dne 1. 10. 2025 si s neutuchající bolestí v srdci připomínáme smutné první výročí, kdy nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek, dědeček, zeť, bratr, švagr, strýc a kamarád, pan **Jiří Vítek** z Velkého Meziříčí. S láskou a vděčností vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Dne 6. 10. 2025 uplynulo 8 let, kdy nás navždy opustil náš milovaný tatínek a dědeček, pan **Josef Černý**. S láskou vzpomínají dcery Irena a Alena s rodinami

„Vydal ses cestou, již chodí každý sám, Jen dveře vzpomínek jsi nechal dokořán. Dík za to, čím jsi s námi v životě byl, Za každý den, jenž jsi pro nás žil.“

Dne 10. října to bude již 7 let, co nás tak náhle opustil pan **Lubomír Strnad** z Velkého Meziříčí. Kdo jste ho znali a měli rádi, věnujte mu prosím s námi tichou vzpomínku. Předem děkujeme všem. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

„Čas plyne a nevrací, co nám vzal, jen vzpomínky a bolest v srdci zanechal.“

Dne 9. října vzpomeneme smutné 8. výročí úmrtí, kdy nás navždy opustila naše milovaná manželka, maminka, babička a sestra, paní **Zdeňka Lancmanová**, která se plně věnovala rodině a seniorům. Její život byl posláním pro ostatní. Vzpomínáme s láskou a moc nám chybí.

Kdo jste ji znali a měli rádi, věnujte jí prosím s námi tichou vzpomínku. Předem děkujeme všem. S láskou vzpomínají manžel Karel, dcera Julie s rodinou, dcera Regina s rodinou, syn Jiří s rodinou, sestra Květoslava s rodinou.

Dne 10. října 2025 uplyne rok, kdy nás navždy opustila maminka, babička, prababička, paní **Marie Krejzlová** z Černé. Za tichou vzpomínku děkuje zarmoucená rodina.

„Žít v srdcích, která jsme opustili, neznamená umřít.“

Dne 10. 10. 2025 uplyne 5 let, kdy odešla naše, maminka a babička, paní **Marie Peterková**, a dne 2. 12. 2025 to již bude 10 let, kdy odešel náš tatínek a dědeček, pan **Jiří Peterka**. Stále vzpomínají dcera Máša a syn Milan s rodinami

„Očím jsi odešel, v srdcích jsi zůstal...“

Dne 11. října 2025 vzpomeneme na 7. smutné výročí úmrtí pana **Josefa Rosického**. Děkujeme za vzpomínku.

„Čas plyne, vzpomínky v srdci zůstávají.“

Dne 23. října si připomeneme 5. výročí úmrtí paní **Marie Komínkové** z Velkého Meziříčí

A dne 3. listopadu vzpomeneme 2. výročí úmrtí pana **Bohuslava Komínka** z Velkého Meziříčí

S láskou vzpomínají děti s rodinami.

„Kdyby se dalo zavolat do nebe a říct, jak smutno je bez Tebe.“

Kdyby se dal vrátit čas, pohladit, obejmout a slyšet Tvůj hlas a setkat se s Tebou zas...

Moc nám chybíš

Dne 13. října 2025 uplynou 4 smutné roky, co z kruhu naší rodiny odešel pan Ing. **Antonín Jan** z Mostiště. S láskou a vděčností stále vzpomíná celá jeho rodina. Děkujeme Vám všem, kdo vzpomenete s námi.

Dne 25. října vzpomeneme páté výročí od úmrtí naší milované manželky, maminky, babičky, paní **Drahomíry Navrátilové** z Rohů. S láskou a úctou stále vzpomínají manžel Zdeněk, dcery s rodinami, sestra Anežka.

Dne 26. 10. 2025 to bude pět let, co nás opustil náš milovaný tatínek, dědeček, manžel, pan **Jiří Doležal**, hasič v. v.

Děkujeme za cestu, kterou jsi s námi šel, že jsi byl. Chybíš nám.

S láskou vzpomíná celá rodina.

„A láska zůstala – ta smrti nezná...“

Dne 31. 10. 2025 uplyne dlouhých 10 let, co nás navždy opustila naše drahá maminka, paní **Drahomíra Novotná** z Velkého Meziříčí. Kdo jste ji znali a měli rádi, věnujte ji s námi tichou vzpomínku. S láskou vzpomínají syn a dcery s rodinami.

Odešli z našich řad

Miloslav Teplý, 1. 9. 2025, nedožitých 81 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 5. 9. 2025 s panem **Miloslavem Teplým** z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Anna Wildmannová, 2. 9. 2025, 95 let, Velké Meziříčí

Eda Matějček, 3. 9. 2025, 66 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 10. 9. 2025 s panem **Edou Matějčkem** z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Ludvík Mička, 11. 9. 2025, 87 let, Velké Meziříčí

Marie Hosnedlová, 11. 9. 2025, nedožitých 84 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 18. 9. 2025 s paní **Marií Hosnedlovou** z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Jaroslava Kratochvílová, 13. 9. 2025, nedožitých 90 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 18. 9. 2025 s paní **Jaroslavou Kratochvílovou** z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Marie Halačková, 15. 9. 2025, 99 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 22. 9. 2025 s paní **Marií Halačkovou** z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Blahopřání

Dne 21. září oslavila své 70. narozeniny paní **Marie Simonidesová** z Mostiště. Všechno nejlepší a pevné zdraví přejí synové s rodinami.

Paní vychovatelka slaví 90. narozeniny

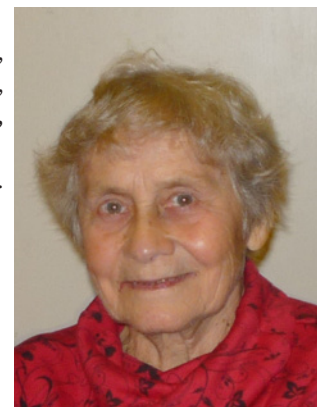
S láskou a obdivem gratulujeme naší milované mamince, babičce a prababičce, paní **Jarmile Dvořákové**, k významnému životnímu jubileu – 90. narozeninám. Celý svůj život zasvětila rodině, dětem a školství. Jako vychovatelka ve školní družině byla velmi oblíbená nejen ve škole, ale i mimo ni – věnovala se dětem při sportovních aktivitách, vedla je k pohybu a radosti ze života a sama byla dlouholetou aktivní členkou Sokola.

Během své dlouhé pedagogické dráhy pomohla vyrůst a vzdělávat se spoustě budoucích učitelů a vychovatelů, kteří dál předávají její odkaz.

Navzdory nelehkému osudu – byla sirotkem i samoživitelkou – vždy dokázala rozdávat radost, lásku a naději. Celý život se řídila pevnými hodnotami: pracovitostí, obětavostí, vírou v sílu vzdělání, úctou k lidem a oddaností rodině.

Milá maminko a babičko, děkujeme Ti, že jsi pro nás i pro všechny kolem sebe byla a stále jsi oporou, vzorem a světlem. Do dalších let Ti přejeme pevné zdraví, dobrou náladu a klidný spokojený život.

S láskou Tvá rodina

NOVÁ VANA DO STARÉ

- bez bourání
- bez nástřiku
- záruka 5 let
- montáž 2 hodiny

Tel.: 608 700 515
www.renovacevany.eu

**Inzerce přijímáme
v redakci
Velkomeziříčska**

Poděkování

Ráda bych moc poděkovala neznámému nálezci, který mi v Kauflandu zachránil zapomenutý mobilní telefon a odevzdal ho na recepci. Jana

Dne 6. září se uskutečnilo SETKÁNÍ RODÁKŮ OBCE VÍDNĚ. Děkujeme zastupitelstvu a všem, kteří se postarali o organizaci. Celé setkání začalo žehnáním kříže a mší svatou před kaplí. V kulturním domě u krásně vyzdobených stolů starosta obce všechny přivítal. Místní kuchyně připravila výborná jídla. Při kávě a zákuscích se všichni velmi dobře bavili. Pod májí zatančila mládež v nových krojích českou a moravskou besedu. Děkujeme všem, kteří se o to zasloužili. Celé odpoledne probíhaly výstavy: obrazů, myslivosti, činnosti sportovců, hasičů a prohlídka mateřské školy. Setkání pokračovalo hudbou a tancem.

Za krásné a přátelské prožití celého dne srdečné díky

Inzerce

Zahájili jsme prodej 20 týd. kuřic, začínají nést, dále prodáváme levné směsi pro nosnice králíky, prasata, brojlerů a další. V případě zájmu volejte 737 477 773, Hrbov 42

Prodám ručně tříděné brambory k uskladnění, červené Laury a žluté Antonnie. Baleno po 25 kg. Cena 10 Kč za kg. Ručně sklizenou cibuli k uskladnění cena 20 Kč za kg. Dovoz po VM a okolí v ceně. Tel.: 737 847 595

Nabízím nástřik podvozků osobních automobilů, ošetření dutin, výměnu motorového oleje, filtrů, brzdových kotoučů a destiček. A další různé opravy dle dohody. Tel.: 735 972 157.

Psí salón Jasmína - Náměstí 84/8 (stará pošta), Velké Meziříčí. Objednávejte své mazlíčky na tel. +420 608 801 820 a dopřejte jim skvělou péči.

Koupím staré hračky, šlapací autíčka, pивní lahve s nápisem, plechovice od olejů, motocykly a součástky k nim, tel.: 732 400 672. Děkuji

Koupím vojenskou výstroj např.: vysouvací nože, tropické klobouky, oblečení pískové zelené, modré barvy, kanady boty okované-plátěné, maskáče, muniční bedny, bundy s kožíchem, ruksaky. Nabídněte cokoli v poškozené! Volejte nebo prozvoňte na tel.: 732 400 672. Děkuji

Sběratel s více než 30letou praxí, koupí a bezplatně ohodnotí starožitnosti všeho druhu. Např.: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další starožitnosti. Platím vždy hotově na místě. Nejlepší ceny od sběratele! Tel.: 732 961 266

Seniorka hledá pronájem malého bytu i v rodinném domku ve Velkém Meziříčí nebo blízkém okolí. Tel.: 776 884 551.

Prodám dvoukolový výsuvný hasičský žebřík TYP ZD-12. Tel.: 721 549 624

Prodám nůžkový hydraulický Německý zvedák DDR. Tel.: 721 549 624

19:00 hod. - Kulturní dům
7.11.2025 MĚŘÍN
PŘEDPRODEJ: Ve všech výdejních místech sítě ticketportal
a dále on-line na: WWW.TICKETPORTAL.CZ

 HOTEL HAVLOV
PRESIDENT RELAX & WELLNESS RESORT

ROMANTICKÉ SVATBY

Řekněte si své „ANO“ v romantickém prostředí samoty Havlov nad malebným údolím řeky Bobrůvky s výhledem do údolí Malé i velké romantické svatby až pro 300 osob (restaurace, vyhlídková terasa „Panorama“, nádvoří hotelu)

FIREMNÍ AKCE

Ideální prostředí vzdálené od civilizace pro pořádání kongresů, školení, teambuildingů a dalších firemních akcí

VÁNOČNÍ VĚČÍRKY

Dopřejte si vánoční večírek v klidné lokalitě Havlova vhodné pro firemní a soukromé vánoční večírky

Ubytování v hotelových pokojích, 2 lůžkových chatkách a srubech

Restaurace s barem až pro 150 osob, venkovní zahrádka

Wellness centrum (vnitřní bazén, vnitřní a venkovní whirlpool, sauna, parní kabina, masérna s tropickým deštěm, rekondiční stoly SLENDER LIFE), krytá venkovní terasa PANORAMA s lůžky s výhledem do údolí

Rybník s lekninovým jezírkem a ohništěm na táboráky

HOTEL HAVLOV, Žďárec 63, www.hotelhavlov.cz, tel.: 725 295 956

FOTOVOLTAICKÉ ELEKTRÁRNY OD ROKU 2005

- RYCHLÁ MONTÁŽ
- 12 000+ INSTALACÍ V ČR
- REGIONÁLNÍ PODPORA
- FÉROVÝ PŘÍSTUP

Energie zdarma?

Investice do fotovoltaiky se opravdu vyplatí.

Proč vybrat lokálního dodavatele?

- ✓ Garantujeme záruční i pozáruční servis.
- ✓ Zákaznická podpora je vždy na telefonu.
- ✓ Jsme u vás do půl hodiny, pokud je potřeba.

Zavolejte ještě dnes a získejte nezávaznou konzultaci.

+420 731 755 960

info@bce.cz

✓ Bez závazků a skrytých poplatků.

bce engineering s.r.o.
Tišnovská 366 | 595 01 Velká Bíteš
www.bce.cz

OD 1.10.2025 SLEVA 50-80%
NA VYBRANÝ SORTIMENT SVÍTIDEL.
DO VYPRODÁNÍ ZÁSOB

Třebíčská 774, 594 01 Velké Meziříčí

www.kamat.cz

obchod.kamat.cz

První, kam jsem v Meziříčí zamířila, byl soutok

„Prosím, neopírejte nic o stromy, držte kolem nich ochranný kruh,“ nabádá městská architektka Tereza Axmanová stavbaře, když při kontrolním dni obchází stavbu rekonstrukce náměstí. I to obnáší její práce, zlepšovat veřejné prostranství a chránit je před poničením. Pro Velké Meziříčí ji vykonává třetím rokem. V lednu 2026 na této pozici končí a hodlá se věnovat svým aktivitám v Tasově, kde žije a kde dřív provozovala školu hmatového modelování pro nevidící. Ve městě po sobě zanechá znatelnou stopu. Dle jejího návrhu prošly úpravami vstup na hřbitov na Karlově, propojka s lesoparkem Čechovy sady, parčík před hradbami a další vylepšení veřejného prostoru ve Velkém Meziříčí i místních částech. S městem chce spolupracovat i nadále, externě.

TEXT A FOTO MARTINA STRNADOVÁ

Máte k našemu městu vztah, jako kdybyste tady žila už dlouho. Odkud pocházíte?

Pocházím z malé vesnice u Zlína. Studovala jsem architekturu na VUT v Brně. Potom jsme s manželem začali hledat dostupné bydlení v okolí Brna. Chtěli jsme si společně najít nové místo k životu. Tak jsme hledali a hledali, rádius kolem Brna se zvětšoval a zvětšoval, až jsme jednoho dne přijeli do Tasova. Už při sjezdu z dálnice nás uchvátil pohled na krajinu, i samotný Tasov nám učaroval svým rozpořením i lidmi. Naše první cesta vedla do hospody a do kostela, obě místa byla slibná, milá, a my jsme si řekli, že to bude dobrá volba. Žijeme tam od roku 1999.

Jako městská architektka pracujete zejména s veřejným prostorem. Je vám to blízké?

Vystudovala jsem klasickou architekturu, která mi dala ucelený základ. Moje spády už na škole však byly ke krajině, přírodě, takové bylo i směřování mých ateliérů.

Proto jsem hledala práci v oboru krajinářské architektury. Vždycky mě to táhlo tam.

Věnujete se tedy krajinářské a zahradní architektuře a v Tasově jste založili školu tzv. Axmanovy techniky modelování pro nevidící. Na první pohled různé obory, ale oba propojuje hlína.

Přesně tak to je. Můj manžel, kamenosochař, učil nevidící na slepecké škole v Brně, kde měl malý soukromý ateliér. Já jsem pracovala pro brněnský architektonický ateliér, a když jsem šla na mateřskou, začala jsem pomáhat manželovi. V Tasově jsme objevili starou, prázdnou budovu školy, která se nám líbila. Zahájili jsme jednání s obcí, nakonec jsme tam aktivity manželova ateliéru přenesli a založili jsme tam řemeslnou školu. Modelování hlíny mi, právě i díky studiu architektury, nebylo cizí, tak jsme vyvinuli speciální techniku, aby ji zvládli i ti, kteří s hlínou nikdy nepracovali.

Co bylo hlavním cílem této školy?

Představit lidem techniku modelování z hmatových hadů, na kterou máme čes-

ký patent. Nejde jen o modelování, jde zejména o to přivést nevidící k vlastnímu výtvarnému názoru. Chtěla jsem vidět, co vidí nevidící ve svých vnitřních představách. A bez toho, že by uměli tu řemeslnou techniku, se to nikdy nedozvíte. Učili jsme ji pak všude možně, nejen u nás, ale i ve Francii, Rakousku, Slovinsku, Turecku, Kanadě, Švédsku, Finsku...

Do té doby tuto formu vzdělávání nevidících nikde neznali, neexistovala. Architektura a celá moje krajinářská vize se tak přetavila do jiné formy hlíny a do menšího díla, i když princip stavění zůstal.

Sochy nevidících pod naším vedením postupně začínaly být velmi dobré a byl o ně zájem.

Tak jsem to spojila a začala jsem lidem navrhovat, kde by si je mohli umístit, jak by měl prostor vypadat, a tím jsem se postupně vracela k tomu, co mám ráda. Začala jsem realizovat výstavy pro galerie v Jihlavě, Strahovský klášter, Moravskou galerii, abych představila tvorbu nevidících i jinak než jen sociálně.

Proč už se tomu nevěnujete? Už to všichni znají?

Přesně tak. Technika se rozšířila, náš zájem se naplnil. Nevidící jsme vyučovali pětadvacet let. Škola ale nezanikla, teď v ní vzniká expozice toho nejlepšího – hmatové sochařství v kostce. Můj muž učí učitele nevidících. A mně do toho přišla nabídka pracovat pro město Velké Meziříčí, což byla výzva.

Jaký první dojem na vás Velké Meziříčí udělalo?

„Meziříčí“ – to první, na co jsem se chtěla ve městě podívat, bylo místo, kde se setkávají řeky. Řeka Oslava se stala mojí zamilovanou řekou, je inspirativní, chodili kolem ní básníci a literáti z okruhu Jakuba Demla. Přemluvila jsem manžela a vyrazili jsme brzy ráno pěšky z Tasova podél Oslavy do Meziříčí, až jsme utrmácení došli k soutoku.

Který mnozí místní možná ani nevnímají...

Ano, a mě přímo fascinoval. Město, které vznikne mezi řekami. To je ohromný potenciál a silný historický moment. Soutok řek je výjimečné místo, kde se pravděpodobně rádi potkávali lidé, podmínky k životu tam byly příhodné.

Jaký první dojem jste ze soutoku měla?

Můj dojem byl nevýrazný. To je asi slovo, které to nejvíc vystihuje. Překvapilo mě, že na to místo přijdu a nitro se nepovznese. Čekala jsem, že k soutoku budu moci sejít, přirozeně se jej dotknout a v klidu tam pobýt. A to nešlo.

Nastoupila jsem do práce na radnici a novinkou se pro mě záhy stala druhá řeka. Můj zájem se přenesl na Balinku. Fascinuje mě, že není regulovaná, než přiteče do města. Je to divoká říčka, která velice rychle reaguje na jarní tání, období dešťů. To je něco, co velmi řeším a dívám se, jak se k tomu jako město stavíme.

A co vidíte?

Spolupracovala jsem na přípravě architektonické soutěže, která řešila území Svitu, kde je řeka silným tématem. Když jsem si studovala všechny podklady, jedni z prvních, kteří téma řek ve městě vynesli a soutok pojali jako primární místo, byli architekti Veličkovi. V tom jsem s nimi souzněla. A jsem moc ráda, že i současné vedení města má na tohle téma stejný pohled a soutok řek dává důraz. Dnes je všechno velmi svázané protipovodňovými opatřeními, které jako město nedokážeme překročit. A já si moc přeji, aby se nám to podařilo. Mojí inspirací byl vždy třeba Josip Plečnik a jeho nábřeží v Lublani, kde dovolují řece se vylévat, kontrolovaně. Nesevřeli ji, aby co nejrychleji protekla městem. Vyřešili to sofistikovaněji. Ani my dnes už nechceme řeku násilně zavírat do betonových koryt, pak se totiž stává neurvalou.

Balinka v Meziříčí je sevřená teprve až v samotném městě.

Ano, ale není to ztracené. Balinka kolem Jelínkovy vily sice je v nějakém vyhrančeném korytě, ale dál ve Svitu má směrem k městu dominantní břehovou hranu

a druhý břeh má jemně otevřený. A součástí zadání soutěže bylo ten jemně otevřený břeh ponechat a pracovat s ním, což vítězný návrh splnil. Téma náplavek se stává velmi důležitým. Voda je dnes velké téma a já doufám, že i tady v Meziříčí se nám podaří řeku Balinku do města přijmout.

Kde jinde ve Velkém Meziříčí vidíte potenciál?

Jsem ze Zlína, kterému se říká zelené město. Překvapilo mě, že Meziříčí mi v tomhle Zlín připomnělo. Třeba sídliště Bezděkov se nachází v zeleni. Miluji vnitrobloky, například na Čechově ulici, které tam jsou pojaté ještě, dá se říct, starým zahradnickým způsobem. Obě místa jsou inspirací třeba pro nově vznikající sídliště na Hlaništích, kde tohle zatím chybí. Jenomže to nejde hned, v tomhle oboru potřebujete čas. A my v dnešní době chceme všechno moc předepisovat, rychle dotahovat a mít to okamžitě hotové.

Což v krajinářské architektuře nejde.

Je to něco, co člověka až bolí. Často reaguji na veřejné hlasy, které namítají, že někde něco není dodělané. Já říkám, počkejte aspoň tři roky, teď musíme nechat pracovat přírodu. Narážím stále na to, že lidé chtějí mít všechno hned teď. V krajinářině to nejde. Pracujeme s živým organismem a musíme řešit nejen čas pro růst, ale třeba i to, zda rostlina a místo jsou v souladu. Tak jak to dělali staří zahradníci. Proto s nimi vše ráda konzultuji, mám ráda, když věci vznikají na základě spolupráce.

Hlavní vlastností krajinářského architekta je tedy trpělivost?

Krajinář musí mít odvalu. Devizou naší práce je, že si dokážu představit, jak to dané místo bude vypadat za deset – patnáct let. A je na mně, zda tu svoji vizi udržím a dokážu ji lidem předat.

A daří se vám to?

Moje idea byla taková, že bychom při úpravách veřejného prostoru víc oslovovali veřejnost. Ale vystřízlivěla jsem, když jsem pochopila, že lidé si často v některých místech stromy ani keře vůbec nepřejí.

Protože je z nich nepořádek, stíní?

Taky, ale vadí jim třeba i způsob údržby, kterému já říkám vojenský. Ale v rámci města a lidského potenciálu to nejde dělat po zahradnicku. Přesto mám stále víru v to, že když lidi do těchto věcí vtáhneme, začne je to víc zajímat. Dnes se lidé veřejnému prostoru odcizili, dřív se sami víc starali, protože to kolem domu chtěli mít pěkné. Dneska zavolají na technické služby. Ale jsou výjimky, někteří chodí sami zalévat stromy u domu na sídlišti, kde žijí. Ale to odcizení lidí veřejnému prostoru je problémem současného města obecně. Což i nás, krajináře, vede k tomu udělat veřejný prostor strážlivě a snadný na údržbu.

S čím se nejvíc potýká městská architektka?

Asi je to veřejné mínění, svázanost předpisy, ale také udržitelnost. Je trendem sázet všude víc a víc stromů, ale pro mě důležitější je, zda opravdu všechny stromy dokážeme udržet. Já chci raději sázet méně, ale s větší následnou péčí. A každý rok postupně a promyšleně přidávat. Důležité je, kolik těch nových stromů skutečně přežije, a ne kolik projektů si odškrtneme. Někdy je lepší nepodvolovat se všem novým trendům.

Co se vám za tři roky podařilo tak, že vám to činí radost?

Jedním z prvních mých projektů bylo důležité místo před hradbami, u soutoku, Šebestiánské náměstíčko. Paradoxně se teď, při rekonstrukci náměstí, do něj muselo ještě znovu sáhnout, protože se nakonec jeho obnova pojala komplexně. Ale to nevádí, беру to jako další povýšení toho místa, jako když jdete po schodech.

Činí mi radost upravovat místa, kvůli nimž se mi ozývají sami lidé, že by je chtěli vylepšit – to byla třeba výsadba ve vnitrobloku na Čechově ulici, výsadba kosterní lipové aleje na Hlaništích.

Radost mám z proměny vstupu na hřbitov na Karlově, což bylo pro město velké téma. Bylo třeba udělat rozhodnutí, že zrušíme starou alej prosychajících cypřišků, i za cenu toho, že část veřejnosti bude, spíše ze zvyku, proti. Musela jsem si dodat velkou odvahu, abychom stinné místo proměnili na otevřený, světlý prostor. Zájem lidí o celý proces byl veliký a odměnou mi je, že to přijali a cítí se tam příjemně.

Často zmiňujete důležitost spolupráce, kdo vám pomáhá?

Výsadbu lipové aleje na Hlaništích i další věci jsem konzultovala s ekologem Honzou Oulehlou, který zdejší přírodní poměry zná mnohem lépe než já a často je mi poradcem. Taková spolupráce je pro mě nejdůležitější. Vyměňujeme si názory a pak z nich vzejde úplně nové řešení. Další spolupráce, které si vážím, byla s Michaelou Chmelíčkovou z odboru životního prostředí, na jejímž základě vzešel podnět něco udělat s lesoparkem Čechovy a Riegrovy sady, kde to bylo hodně zanedbané. Vnímala jsem, že do zarostlých zákoutí se stahují určité skupiny lidí. Takže nejprve bylo nutné udělat dendrologické posouzení stavu stromů a na základě toho pak prořezávky, vyčištění od náletů a prosvětlení lesoparku. A pak následovaly nové lavičky, odpadkové koše, aby vznikla příjemná místa. Vedení města návrh přivítalo a skvěle to navázalo i na následnou architektonicko-urbanistickou soutěž na území Svitů. Letos jsme tam dokončili i novou propojku.

Chci tedy zdůraznit, že na začátku jsem to možná já, která přicházím s určitým projektem, ale výsledek pak vznikne na základě rozhovorů a jednání s dalšími lidmi, kteří mě nasměrují, vyvrátí můj omyl, či mě podpoří. Práce městského architekta je vždycky spoluprací.

Vídám vás, jak při rekonstrukci náměstí dohlížíte na stromy, kontrolujete spoustu detailů. Vaše práce, to nejsou jen velké projekty. Baví vás i ty drobnosti?

Určitě. Příkladem je třeba trochu zapomenutá, ale krásná ulice na Příkopech. Stačí nové lavičky, povrchy, menší výsadba a místo prokoukne, promění se, když mu věnujeme čas. A díky tomu se promění i chování lidí, kteří se tam scházejí. To je úžasná deviza veřejného prostoru. Na podobných projektech pracuji i v Mostištích, Hrbově.

Řeším často i drobnosti, které dotvářejí větší celky – drobné opravy, nové materiály, snažím se do města vnášet nové prvky. Řeším rozfázování a druhy mobiliáře, změnu pozic, někde chybí, jinde přebývá, jsem takový navrhovatel možností.

Co byste jako městská architektka chtěla změnit?

Chtěla bych, aby městský architekt přitahoval do města ty „velké architektky“ i v krajinářské oblasti. Meziřící si to zaslouží. Třeba nová lokalita na Hlaništích se po dokončení výstavby rodinných domů bude dotvářet ještě i krajinářsky jako celek. Bylo by fajn mít krajinářský pohled zvenčí na lokalitu Čechovy sady II, kde vzniká nová bytová čtvrť s velkým podílem veřejného prostranství a parku. Jinak ale ve své práci nemám touhu vše od základů změnit. Chci navázat na to dobré, co máme po předcích, a vždycky přidat něco nového, současného, moderního. Aby to stále vyhovovalo potřebám dnešní společnosti.

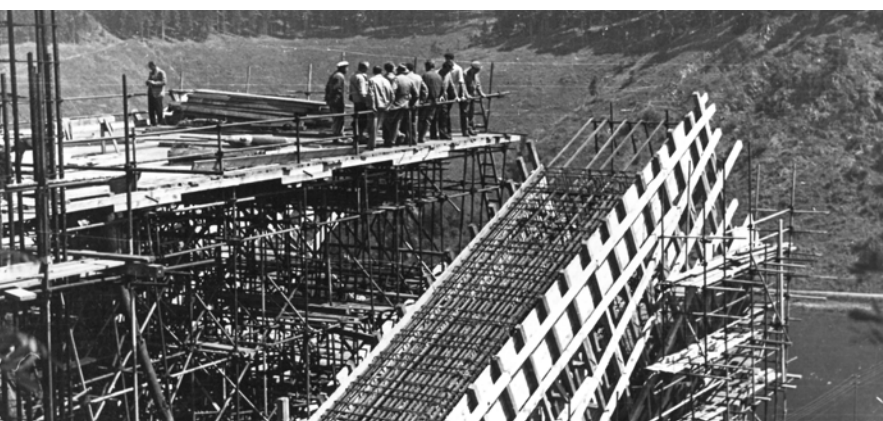
Prázdniny dávno skončily a vy možná vzpomínáte na letní putování po Jihočeském kraji, kdy jste s úžasem projížděli po 543 m dlouhém obloukovém mostě. Nebo máte rádi detektivky a doted' vás mrazí z případu orlických vražd. Tak i tak, na ocelový most nad zaniklou osadou Žďákov jste určitě někdy narazili. Co možná nevíte, je skutečnost, že se podstatná část jeho stavební dokumentace skrývá v archivním fondu našeho muzea.

Nejprve však trochu reálií. Snad jako každá unikátní stavba se od začátku musela vyrovnávat s mnoha problémy. Už v roce 1864 proběhlo první konkrétní jednání ohledně přemostění řeky Vltavy v místech provozovaného přívozu. Se zánikem monarchie tyto aktivity ustaly a znovu se rozhybaly až za první republiky. Projekty připravované v letech 1925 – 1935 počítaly se stavbou regionálního významu. Jaký však ve skutečnosti bude příběh tohoto mostu, nikdo nečekal. Do roku 1930 se ani nepočítalo s tím, že by se údolí řeky zatopilo. Při druhé variantě již bylo rozhodnuto, že v místech osady Žďákov vznikne přehrada s plánovaným maximálním vzedmutím hladiny řeky ve výši 335 m. n. m. Než se však podařilo stavbu uskutečnit, uběhly desítky let, bylo předloženo několik pozměňovacích návrhů, jak v době Protektorátu, tak i v poválečných časech. Zvažovala se možnost ocelové i železobetonové varianty.

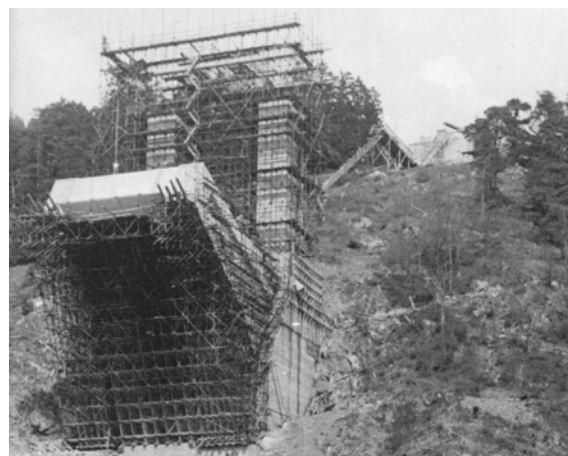
V roce 1956 bylo po vyhodnocení geologického průzkumu rozhodnuto o ocelovém řešení a konečně se se projednala i celková podoba mostu. Samotná stavba, která byla provedena letnou montáží, nebyla vůbec jednoduchá, oblouk se musel při ní podepřít několika věžemi. Ačkoliv za všemi přípravami, projektem i realizací mostu stojí celá řada odborníků, je nutno zmínit alespoň hlavního projektanta a autora návrhu realizovaného přemostění. Je jím ing. Josef Zeman z Hutního projektu Praha. „Jeho“ most byl slavnostně otevřen 27. 4. 1967. Zemanova píle byla neskutečná a jeho osobní život jakbysmet. Byl otcem osmi dětí a mužem trpělivé manželky, která mu obětavě dopřávala klid na práci. Žďákovský most, který byl v době svého vzniku největším jednoobloukovým ocelovým mostem na světě, si právem vysloužil přízvisko „Ocelový most století“.

Ze zámku

Díl 46:

Žďákovský most ve fondech Muzea Velké Meziříčí

V archivním fondu týkajícím se zmíněného mostu se můžeme seznámit s projektovou dokumentací různých variant, nahlédnout na návrh přemostění třemi železobetonovými oblouky z roku 1955, sledovat dynamické měření napětí pomocí tensometrů, zalistovat technickými projekty. Ze zprávy z cesty do SSSR se dovídáme, že „projekt montáže mostu přes Vltavu byl s tamními odborníky z Lentransmostprojektu konzultován ve dnech 1. – 17. 7. 1959 a kromě hlavního projektanta se jí účastnili technolog a technický náměstek“. Na programu nebylo pouze seznámení s vysokopevnostními šrouby, prohlídka dílen či ukázka automatu pro svařování na svislé stěně, ale i projížďka po Leningradu, prohlídka Zimního paláce a Ermitáže.

Oddělení pozemních komunikací nabízí i poměrně rozsáhlou knihovnu. O Žďákovském mostu se tak můžete dočíst např. v knihách Naše mosty historické i současné od Dušana Josefa nebo Žďákovský most – Ocelový most století od Tomáše Jandy, Karly Pospíšilové a Aleny Turkové.

Model Žďákovského mostu

Depozitář muzea ukrývá i zdařilý model Žďákovského mostu. Dostal se k nám společně s celou řadou jiných modelů v první polovině osmdesátých let dvacátého století od soukromého sběratele Dušana Josefa. Model je dlouhý 55 cm, široký 10 cm a vysoký 8 cm a je vyhotoven v měřítku 1: 1000.

Dana Cejnková, Muzeum VM

Naši krajinu zdobí už po staletí kříže. Stojí u cest, na návších, u lesních pěšin a každý má svůj příběh. Na některých z nich najdete i jména těch, kteří je stavěli, nebo těch, kterým jsou věnovány. Pojďme si povídat o lidech, kteří už tu nejsou, ale v krajině zanechali věčnou stopu.

Olší nad Oslavou: Bratránkův kříž

Kousek za obcí, u silnice do Netína, se nachází bílý kamenný kříž s pozlacenou figurou Krista a biskvitovou hlavou Panny Marie. V dolní polovině kříže je nápis: Pochválen buď / Ježíš Kristus / František Bratránek / +1915 v Haliči / Poutníče, pohled' na kříž a rozpomeň se / neboť nevíš, která bude poslední / hodina Tvá. / L. P. 1915.

František Bratránek se narodil 24. února 1881 v Olší nad Oslavou v domě číslo popisné 34, a to jako syn pololánika Františka Bratránka, jenž byl synem domkáře v Já-

mách Josefa Bratránka a jeho ženy Františky rozené Dvořákové. Matkou Františka byla Josefa (narozena 19. března 1845), dcera pololánika v Olší nad Oslavou Jana Bartuška a jeho ženy Eleonory rozené Vaškové. František měl dva bratry a tři sestry: Jana (narozen 27. prosince 1868), Josefa (narozen 6. května 1873, dne 9. července 1929 se v Netíně oženil s vdovou Hedvikou Bartuškovou rozenou Peterkovou z Dolních Heřmanic), Josefou (narozena 9. února 1871), Františkou (narozena 3. března 1875) a Marií (narozena 30. října 1877). Otec František

spáchal 14. dubna 1888, ve věku čtyřiapadesáti let, sebevraždu zastřelením.

Těsně před válkou žil František v rodném domě, na kterém už hospodařil jeho bratr Jan, který se 14. srpna 1901 v Netíně oženil s Cecílií (narozena 30. září 1874), dcerou obchodníka v Netíně Jana Krále a jeho ženy Marianny rozené Kosourové.

František šel do války s jihlavským 81. pěším plukem. Bojoval v Haliči. Padl 28. března 1915 u Sczerbanówky, kde byl také ještě téhož dne pohřben.

Petr Chňoupek

Velké Meziříčí má bohatou historii, do které se zapsala nejedna osobnost. Na některé se ovšem zapomíná. Mezi takové patří jak legionáři, tak vojáci, kteří prošli peklem front první světové války. V našem seriálu chceme připomenout osudy některých z nich.

Zapomenutí hrdinové

Kožešník bojující za Francii

Rudolf Schmelz či Šmelc (poněmčená varianta příjmení je vedena ve vojenských dokumentech, ve Velkém Meziříčí se rodina psala počestněle Šmelc) se do legií dostal ve Francii, prošel i slavnou Cizineckou legií. Pojďme se seznámit s jeho osudem.

Rudolf Šmelc se narodil 20. července 1887 ve Velkém Meziříčí na Palackého ulici v domě číslo popisné 48 do rodiny kožešníka Josefa Schmelze (narozen 9. března 1856 v Milevsku), který byl synem pekaře z Milevska Karla Schmelze a jeho ženy Anny rozené Duškové. Matkou Rudolfa byla Josefova žena Marie (narozena 22. května 1862 v Měříně), dcera kožešníka z Velkého Meziříčí Josefa Smejkal a jeho ženy Marie rozené Malečkové.

Rudolf by nejstarší z jedenácti sourozenců – Karel Antonín (narozen 18. prosince 1888), Gustav (narozen 29. července 1890), Marie Anna (narozena 13. dubna 1892, dne 25. března 1912 se ve Vídni – fara Rudolfheim – provdala za Roberta Kyttnara z Velkého Meziříčí), Leopoldina Rosalie (narozena 8. září 1893, dne 9. října 1921 se provdala za Tomáše Radocha), Stanislav Richard Alois (narozen 3. dubna 1895), Anna Josefa (narozena 16. března 1897), Vincenc (narozen 1. ledna 1900, dne 1. července 1924 se u sv. Ludmily na Královských Vinohradech oženil s Vilemínou Zajíčkovou), Antonie

(narozena 23. května 1901), Růžena (narozena 21. července 1904) a Jaroslav Karel (narozen 25. září 1907).

Rudolf se vyučil u svého otce a někdy před rokem 1910 odešel do Francie na zkušenou. Tam ho zastihl i začátek války. Už 22. července 1914 proběhl v pařížské invalidovně hromadný odvod dobrovolníků do Cizinecké legií, Rudolf Schmelz mezi nimi nechyběl. V rámci Cizinecké legie vznikla 31. srpna 1914 rota Nazdar a v ní byl veden i Rudolf Schmelz. Rota Nazdar byla poprvé nasazena do boje 11. listopadu 1914 nedaleko Remeše. V květnu 1915 rota bojovala u Arrasu, tady ovšem většina bojeschopných mužů padla. Rudolf Schmelz přežil a bojoval dál u jiných jednotek Cizinecké legie. Na jaře 1918 se začaly ve Francii formovat československé legie. Rudolf Schmelz byl 10. srpna 1918 přijat do svazku 22. střeleckého pluku a s ním bojoval na Marne, u Vouziers a Chestres. Rudolf asi do bojů příliš nezasahoval, protože byl ve funkci pobočníka velitele. Po skončení války se pluk přesunul nejprve na Těšínsko a posléze na Slovensko. Domů se tak Rudolf vrátil až 15. října 1919. Doma se ale příliš neohrál. Brzy se vrátil zpět do Francie, kde našel svůj druhý domov.

Petr Chňoupek

POMŮČKA: EPIDOT ITA, KORE LOPO, ORT	MODERNÍ SPOLE- ČENSKÝ TANEC	OPASEK	DOMÁCKÝ ELIŠKA	UVNITŘ	OHLAS		ZVÝŠENÝ TÓN	TŘEBAŽE	MUŽSKÉ JMÉNO	MOC		ČESKÁ ŘEKA	ZKRATKA AUTO- NOMNÍ OBLASTI	1. TAJENKA	Z PRAVÉ STRANY
ROSTLINNÝ MATERIÁL						ČESKÝ HEREC					SVALOVINA				
						BÍLÝ KOV									
4. TAJENKA											MZDA VOJÁKA NĚMECKY „MÍSTO“				
JAPONSKÁ POTÁPEČKA				CVIK NA HRAZDĚ				DUŽNATÁ BYLINA					PRIMÁT		
				LYŽE				NEHÝBAT SE					VYHRNO- VATI		
CITO- SLOVCE ÚDIVU			RYBÁŘSKÁ SÍŤ				HVĚZDA				SLEPICE				
			PALMA				ODLOMENÍ				V ESPE- RANTU „LOOPING“				
VPÁD					HRA S ČÍSLY					PRACKA					
					SPÍNADLO					DRUH NEROSTU					
	NÁSILNÉ ODVEZENÍ	JEHLIČNAN				JEŠTĚ					SETÍ				
		3. TAJENKA				SPZ ÚSTÍ NAD LABEM					PSEUDO- NYM GÓGOLA				
PŘÍTOK LABE				PRODEJNÍ STŮL				ZIMNÍ ČEPICE							
				ZNAČKA CIGARET				MENŠÍ BUDOVA							
SOUHLAS			BICYKL					LETEC						MOŘSKÁ ŽELVA	SPADNOUT
			DRUH HUDEBNÍ SKLADBY					VODOVÁHA							
TRN						SLOVENSKY „MLADÉ“						NÁZEV PÍSMENE			
						HRADBA						KOLEM			
MARODIT							PATŘÍČÍ IVOVI						ZNAČKA HLINIKU		
							TYRŠOVY INICIÁLY						PODIVENÍ		
	DĚJSTVÍ				OCHOZ						SOCHA DÍVKY				
	STOVKY				TAMTA						NA JAKÉ MÍSTO				
SVOJE				ROZSUDEK						ČESKÝ HEREC					
				ZNAČKA INDIA						SPZ KARVINÉ					
PATŘÍČÍ TETĚ							2. TAJENKA								
JIŽNÍ OVOCE							OŽIVOVAT KRESLENÉ POSTAVY								

TŘI ŽELEZNIČNÍ MOSTY

Vlakem z Velkého Meziříčí do Křižanova to není daleko, ale i takový kousek nabízí hned několik zážitků. Třeba ten, že na tak krátké trati vlak překoná hned tři opravdu velké mosty.

První z nich – ocelový most na mohutných betonových (tajenka 1) obložených kamenem najdete na Františkově. Je dlouhý 236 metrů a vysoký je 23,6 metru. Poloměr jeho oblouku má tři stovky metrů. Tento most pochází z roku 1953.

Další dva mosty, tentokrát kamenobetonové, najdete za městem v (tajenka 2) V Potokách. První z krásně klenutých viaduktů má devět pilířů, délku 125,5 metru a výšku 25 metrů. Pilíře mají u země tloušťku 3,8 metru a zužují se na tloušťku dva metry. Tento most pochází z roku 1946.

Druhý most V Potokách má osm pilířů, délku 155,4 metru a výšku 27 metrů. Byl (tajenka 3) roku 1950 z lomového zdiva prokládaného železobetonovými pásy.

Jen pro zajímavost, viadukty V Potokách jsou od sebe vzdáleny necelé dvě stovky metrů. (tajenka 4) mosty ve Velkém Meziříčí patří zcela určitě mezi nejfotografovanější památky ve městě. Zvláště pak na ty V Potokách je krásný výhled z rozhledny na Fajtově kopci.

Znění tajenky a jméno s bydlištěm zašlete do 24. října 2025 na adresu: velkomezirisko@velkomezirici.cz nebo poštou či doručte osobně do redakce.

Výherce z minulého čísla:

Julius Paul, Velké Meziříčí

Tajenka z minulého čísla: Štěpánka, Třebové, Olomouci, slepice

Lidové pověsti se v minulosti šířily především ústním vyprávěním. Podle vzoru lidových vypravěčů se těmito pověstmi inspirovala a téma znovu zpracovala Marie Ripperová. Ilustracemi je doplnily Alice Trojanová a Kateřina Dvořáková. Publikaci Pověsti z Velkomeziříčska vydalo město Velké Meziříčí roku 2020. Zakoupit ji můžete v Turistickém informačním centru Velké Meziříčí nebo na e-shopu města.

Pověsti z Velkomeziříčska

O bezhlavém knězi

V ulici Komenského stojí dům s trojúhelníkovým štítem. V tomto domě kdysi bývala fara. Tehdy byli ve městě luteráni a katolíci a každá z těchto církví měla vlastního kněze i faru. Aby se konfese nemíchaly, bylo zakázáno oddávat spolu katolíky s luterány. Jednou se stalo, že se do sebe zamilovali katolík s luteránkou. Přišli na faru a požádali kněze, aby je spolu oddal. Obávali se, že jim to příbuzní nedovolí, proto chtěli svatbu tajnou a hlavně co nejdřív.

Přesto, že tím porušil zákaz, kněz je oddal. Když se vše prozradilo, byl za trest sťat. Ještě před svou smrtí zakopal na neznámém místě v domě poklad.

V noci pak domem bloudil bezhlavý kněz. Až za mnoho let jeden z majitelů domu poklad našel. Značnou část z něho věnoval na výchovu kněžského dorostu a bezhlavý kněz se od té doby přestal zjevovat.

Kalendář akcí

Kino

Kinosál JC

1. 10. 2025, 19:00
Dům bez východu

2. 10. 2025, 18:00
Franz

9. 10. 2025, 18:00
COCO

10. 10. 2025, 17:00
Gábinin kouzelný domek ve filmu

10. 10. 2025, 19:30
Tron: Ares

12. 10. 2025, 18:30
Otec

16. 10. 2025, 19:30
Exit 8

18. 10. 2025, 19:30
Černý telefon 2

19. 10. 2025, 16:00
Websterovi: Příběhy na pavoučím vlákně

19. 10. a 27. 10. 2025, 18:30
Něco za něco

23. 10. 2025, 16:30
Pod Parou
Zlevněné vstupné

26. 10. a 28. 10. 2025, 16:00
Cukrkandl

26. 10. 2025, 18:30
1. 11. 2025, 19:30
Stvůry

27. 10. 2025, 16:00
Záplatač

31. 10. 2025, 19:30
Drakula: Příběh lásky

Změna programu vyhrazena

Různé

5. 10. 2025, 19:00

Velký sál Jupiter klubu
Divadelní představení
Aby bylo jasno

10. 10. 2025, 17:00
Zahrady Rozmarínek Petráveč
**Komunitní setkávání
v zahradách**

11. 10. 2025, 13:00-17:00
Dóza
Puntíkový den

11. 10. 2025, 15:00
25. 10. 2025, 14.00 a 16:00
Malá scéna Jupiter klubu
Loutkové divadlo
Pohádka o Slunci

15. 10. 2025, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Divadelní představení
Hodiny s Ritou

18. 10. 2025, 12:00
Areál zdraví
Koloběh

18. 10. 2025, 10:00
Zámek Stránecká Zhoř
**Svěcení kaple sv. Bernarda
z Clairvaux**

21. 10. 2025, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Stand-up special
Trojčedíná Adéla Elbel

25. 10. 2025, 19:00
Prostory Jupiter klubu
Ples v bílém

29. 10. 2025, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Divadelní představení
Vše o ženách

31. 10. 2025, 17:00
Velký sál Jupiter klubu
Divadelní představení pro děti
**Štístko a Poupěnka: Největší
show**

13. 11. 2025, 18:00
Velký sál Jupiter klubu
Cena města

Výstavy

6.-10. 10. 2025, 10:00 – 17:00
Výstavní síň Jupiter klubu
Výstava místních umělců
Ivana Bíbrová, Bořivoj
Pejchal, Eva Pejchalová,
Miroslav Štěpánek

Do 31. 10. 2025
Výstavní sál muzea
Průhledy
Klub výtvarných umělců
Horácka

Koncerty

8. 10. 2025, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Vojenská hudba Olomouc

10. 10. 2025, 21:00
Panda music club & bowling
Oldies

14. 10. 2025, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
**Ondřej Havelka a jeho
Melody Makers**

17. 10. 2025, 19:00
Velký sál Jupiter klubu
Recitál za doprovodu skupiny
Petra Maláska
Petr Hapka

17. 10. 2025, 20:00
Panda music club & bowling
Ventolin, Hey Yendo & Rainer

18. 10. 2025, 18:00
Kulturní dům Měřín
Cimbálová muzika Majerán

31. 10. 2025, 19:00
KD Měřín
George & Beatovens

15. 11. 2025
Velký sál Jupiter klubu
Fajtfest v centru vol. 5
(Benediction, Hypos, Stercore)

Přednášky

**Komentované procházky po
velkomeziříčské židovské
čtvrti**
neděle 19. října, 10:00

pondělí 20. října, 15:00
neděle 2. listopadu, 10:00
pondělí 3. listopadu, 15:00
neděle 16. listopadu, 10:00
pondělí 17. listopadu, 15:00
neděle 30. listopadu, 10:00
Rezervace na tel. čísle:
778 777 169, nebo na emailu:
pokladna@muzeumvm.cz

7. 10. 2025, 16:30
VGS, Juper club
**Cestování po JAR II. – Dračí
hory, národní parky**
Radek Prokeš

14. 10. 2025, 16:30
VGS, Juper club
**Tenerife – pod nejvyšší horou
Španělska**
Ing. Jiřina Jurdová

21. 10. 2025, 16:30
VGS, Juper club
**Zdeněk Řezníček a jeho
přátelství s Josefem
Florianem a Bohuslavem
Reynkem**
Eva Hladká
Veronika Zábršová

4. 11. 2025, 16:30
**Vlastivěnné filmové putování
po České republice**
Libor Smejkal

21. 10. 2025, 16:30
Husův dům
**Podvečer s hostem
Alexandrem Mitrofanovem**
Máme se obávat Ruska?

Změna programu vyhrazena

Pravidelně aktualizovaný
kalendář akcí
naleznete na webu
www.velkomeziricko.cz